

(PROJECTE)

DIARI OFICIAL DEL CONSELL GENERAL

núm. 9/1996

Sessió Ordinària

- dia 28 novembre de 1996 -

El dia 28 de novembre de 1996, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 38/1996 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

- 1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del joc del bingo.
- 2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'extradició.
- 3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses de les obres d'estabilització de la carretera secundària núm. 430, zona propietat de casa Palanca, parròquia de la Massana.
- 4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació del Protocol d'entesa entre el Govern del Canadà i el Govern del Principat d'Andorra.
- 5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'esmena al paràgraf 2 de l'article 43 de la Convenció sobre els drets de l'infant.
- 6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'organització del notariat.

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives.

8- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 198 del Codi Penal.

9- Debat del Pla d'acció per a la creació d'una borsa de treball.

10- Debat de la comunicació del Govern referent al Projecte d'adhesió del Principat d'Andorra a l'acord que institueix l'Organització Mundial del Comerç.

11- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels Consellers Generals, Srs. Ladislau Baró Solà i Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 27 de novembre de 1996.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dallerès Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

-M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell

-M.I. Sr. Antoni Martí Petit

-M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

-M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron

-M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons

-M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté

-M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca

-M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

-M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé

-M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona

-M.I. Sr. Joan Travesset Grau

- M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
- M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
- M.I. Sr. Modest Baró Moles
- M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
- M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
- M.I. Sr. Miquel Casal Casal
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
- M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dallerès Codina
- M.I. Sr. Enric Dolsa Font
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

El M.I. Sr. Síndic General, ha excusat l'absència dels MM.II. Srs. Simó Duró Coma, Jordi Torres Alís, Pere Moles Aristot i Josep Areny Fité que per diferents raons no poden assistir a la sessió.

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Manuel Mas Ribó, Ministre de Relacions Exteriors; Joan Tomàs Roca, Ministre d'Economia; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Josep Mª Goicoechea Utrillo, Ministre de Sanitat; Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports i Enric Pujal Areny, Ministre de Medi Ambient i Turisme.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(La Sra. Rosa Ferrer, Secretaria de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia)

(Són les 16h20)

El M.I. Sr. Síndic General:

Va ser entrada una pregunta a Govern amb resposta oral per procediment d'urgència. Aquesta pregunta ha estat examinada per la Sindicatura i vindrà a incrementar l'ordre del dia amb un punt suplementari que serà l'onzè punt de l'ordre del dia.

(Es distribueix còpia d'aquesta pregunta a tots els membres de la sala)

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del joc del bingo.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 17/1996. L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 33/1996.

Passo la paraula al ponent nomenat per la comissió perquè presenti l'informe al ple del Consell General.

Sr. Miquel Casal Casal, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Miquel Casal:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió Legislativa d'Economia va examinar, en el decurs de les reunions celebrades els dies 30 de setembre, 8, 11 i 15 d'octubre de 1996 l'informe del ponent sobre el Projecte de llei del joc del bingo.

Van presentar esmenes els Grups Parlamentaris, Agrupament Nacional Democràtic, Nova Democràcia, Coalició Nacional Andorrana i Agrupament Canillo-Massana. Igualment van presentar esmenes els Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay. El Sr. Alay va assistir a les reunions celebrades per la comissió per defensar les seves esmenes, ja que no forma part dels membres de la Comissió Legislativa d'Economia.

En total, es van presentar 66 esmenes, 26 de les quals es van aprovar, 12 van ser transaccionades i 15 no van ser aprovades. Les esmenes retirades en el transcurs de l'estudi de l'informe van ser 13.

Com a ponent de l'informe de la Comissió Legislativa d'Economia sobre aquest projecte de llei, voldria fer constar l'esperit de consens i col·laboració

que va presidir les discussions de cadascuna de les esmenes que van presentar els Grups Parlamentaris.

El contingut d'aquestes esmenes ha estat d'un caire positiu, és a dir, les esmenes s'han orientat a millorar la posada en pràctica de la nova regulació que avui se sotmet a l'aprovació del Consell General.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

No s'ha presentat cap vot particular ni cap reserva d'esmena al text sortit de la comissió.

Govern vol la paraula? No?...

Grups Parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Casal.

El M.I. Sr. Miquel Casal:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana es congratula que avui el Consell General aprovi aquest Projecte de llei del joc del bingo, després d'haver-se'n parlat tant i d'haver aixecat una certa polèmica.

Creiem que era del tot necessària la regulació d'aquesta modalitat de joc, que a la pràctica venia realitzant-se en la modalitat tradicional del quinto. Ara, la llei determina clarament la diferenciació entre els jocs del quinto i el bingo, especificant el termini en que es podrà organitzar el primer.

A més, s'estableix per fi una regulació sobre aquest àmbit de l'economia andorrana, fins ara no regulat, i s'asseguren disposicions per a garantir el bon desenvolupament d'aquesta activitat lúdica, donant claredat a les situacions que fins ara existien sense estar sotmeses a normes ben determinades.

No cal oblidar que la pràctica regulada d'aquest joc proporcionarà uns ingressos a l'estat mitjançant la taxa sobre el joc que la llei crearà. Per acabar, volem ressaltar que les mesures relatives a l'admissió de jugadors, limiten o prohibeixen l'accés als locals de joc de les persones i pels motius que la pròpia llei especifica, per tal que la pràctica del joc sigui una activitat digna i allunyada de qualsevol conflicte o demèrit social.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia: Sr. Jaume Riba.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies.

Com diu l'exposició de motius, durant aquests últims anys s'han anat desenvolupant i estenent tot un seguit de formes de joc més o menys tolerades que no aporten res als pressupostos de l'estat i que, a manca de regulació i de control, constitueixen una font de possibles problemes socials.

Una d'aquestes modalitats és la del bingo. Calia doncs, dins la nova estructura institucional, regular aquesta situació de fet i ho calia fer sobretot pensant en la ràpida i delicada mutació que ha sofert el tradicional quinto.

Com tots sabeu, el bingo neix dels tradicionals quintos nadalencs. Així camuflat no deixava de ser una forma més de joc més o menys tolerada.

La lògica voldria, en una situació de normalitat, que s'emmarqués en una Llei general del joc fruit d'un important debat que haurà d'afrontar la propera legislatura i que no deixa de ser, vist l'experiència en països veïns, un debat delicat que s'haurà de sospesar per les seves evidents conseqüències en l'evolució social i econòmica d'un país tan singular com el nostre.

Avui aprovarem un text específic, debatut en el si de la comissió legislativa. El nostre treball parlamentari ha volgut ser constructiu i seriós, fent aportacions importants per assegurar un correcte desenvolupament d'aquest tipus d'activitats.

Hem insistit en tres aspectes fonamentals:

- les empreses autoritzades o les postulants hauran de sotmetre's a fermes criteris de seriositat i de responsabilitat;

- l'usuari disposarà d'una llei per poder defensar els seus drets i prevenir que l'aspecte lúdic no derivi en problemes socials;

- i, finalment, l'estat recaptarà uns diners que serviran per a la millora dels serveis comunitaris en general.

Calia, doncs, regularitzar una situació irreversible encara que tolerada i acceptada.

El nostre jove estat de dret no podia fer altrament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Calvó.

El M.I. Sr. Antoni Calvó:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Llei del bingo que estem a punt d'aprovar pretén regular l'activitat d'un joc que des de fa molt temps s'està desenvolupant a les nostres valls. Malgrat la interdicció, que és objecte, s'ha anat incrementant gràcies a les mesures de tolerància que gaudien els "quintos tradicionals" que, amb el pas del temps, han anat prenent la modalitat del "bingo" tal com es practica normalment en els països veïns.

Així, doncs, d'una tradició ancestral del nostre poble que consistia en un joc essencialment nadalenc i amb premis que mai no eren en metàl·lic sinó en objectes típics de la gastronomia andorrana, s'ha passat al joc del bingo

on els premis són sempre en metàl·lic i el seu caràcter i objectiu és marcadament comercial i especulatiu, amb molts diners al seu entorn, molts beneficis, i que es practica durant tots els mesos de l'any.

És evident que es requereix una llei que reguli urgentment aquesta activitat dotant-la d'aquells requisits necessaris per a contribuir a incrementar l'oferta turística del Principat d'Andorra d'una manera suportable i civilitzada i a l'ensem que contribueixi a alimentar les arques públiques de l'estat. Amb la nova llei, es crea la taxa sobre el joc del bingo, no d'una forma fixa i rígida sinó adaptable a les necessitats de cada moment, amb l'objectiu d'evitar inestabilitat al sector i de recaptar la taxa de conformitat amb el rendiment real de l'empresa.

També s'ha volgut dotar la llei de mesures de regulació i de control per impedir la constitució de fonts de possibles problemes socials, derivats del vici, de la ludopatia o de la delinqüència, quins fenòmens s'han d'eradicar.

Les sales de bingo hauran de complir unes exigències imposades pel que fa a les instal·lacions, al capital mínim i al control d'aquest capital, amb l'obligació de sotmetre's a auditories comptables per salvaguardar la qualitat i la bona imatge del sector.

Per mitjà de l'INAF, es recaptaran i es conservaran uns dipòsits de les sales de bingo amb la finalitat de garantir que la seva activitat sigui digna i allunyada de qualsevol conflicte o demèrit social.

Tot això es refereix solament a la Llei del bingo. Però queda clar, tal i com s'especifica en l'exposició de motius que en un pervenir no massa llunyà s'haurà de procedir a l'elaboració d'una llei marc que englobi tots els jocs en general, perquè aporti encara més seguretat i cobreixi les llacunes que la present llei podria presentar.

El Grup Lliberal accepta la present Llei del joc del bingo i li dóna suport.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, avui culmina, doncs, el procés de regulació de l'activitat del joc del bingo que -com ja s'ha recordat anteriorment- neix del tradicional joc del quinto en període de festes nadalenques i que va anar assimilant-se progressivament doncs al bingo que es coneix al nostre entorn més proper.

Aquesta assimilació al joc del bingo necessitava evidentment d'un desenvolupament legal i reglamentari, que es pogués homologar al que es coneixia al nostre entorn i que acompanyés al desenvolupament d'aquesta activitat.

Cal recordar -breument- avui, doncs, el periple seguit per aquesta llei. I dic periple perquè el desenvolupament normatiu d'aquesta activitat ha seguit un trajecte com a mínim accidentat.

Recordarem breument la moció de reprovació presentada pel nostre Grup Parlamentari l'Agrupament Nacional Democràtic. Una moció de reprovació que va merèixer el suport de la majoria d'aquesta cambra i que pensem fermament que va constituir un efecte determinant en la posterior presentació per part del Govern de la primera versió de la Llei de l'activitat del bingo.

Hem de recordar també, que el Govern va presentar un primer text que desbordava -de manera que a nosaltres ens va semblar, en tot cas, inacceptable- l'àmbit intrínsec de l'activitat del bingo, i que obria la porta a altres formes del joc, i aquí, després, durant el debat d'aquella mateixa sessió ja es va fer referència a que -com ha dit també el Sr. Jaume Riba- caldria un debat més ampli sobre aquestes formes.

Per tant, pel que respecta al text que va presentar el Govern arrel d'aquesta esmena a la totalitat, que va prosperar, en aquella mateixa sessió, el govern va recollir els fruits de la reflexió de tots els Grups Parlamentaris a més de la feina que ell ja havia fet manifestant la seva intenció de presentar un nou text de llei que fos respectuós amb l'esperit que inspiraven les esmenes a l'articulat presentades des de les diverses forces de l'arc parlamentari.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic, aquell mateix dia, vam agrair al Govern, doncs, que el text que se'ns presentava aquesta vegada recollís, doncs, aquest esperit i posés ja una primera pedra que facilités el consens que després hi ha hagut a la comissió -com molt bé ha recordat el Sr. Miquel Casal- i vam acollir amb bona predisposició, doncs, aquest text que ara passarem a enllestir.

El debat en comissió ha enriquit el text inicial. Un text inicial -que com ja he dit abans- ja era coherent i, per tant, ja presentava un bon treball de fons, i per això, doncs, donarem el nostre vot afirmatiu al text; malgrat no compartim -i així consta en la votació en comissió- el percentatge de taxa flotant que s'ha establert entre el 10 i el 15% . Una posició que ha estat compartida amb d'altres Grups Parlamentaris que també defensaven una taxa fixa del 15% i que, la defensàvem, almenys nosaltres, per una doble òptica: primer, per una òptica que ens semblava que el nivell del 15% era el més adient i segon perquè aquesta flotabilitat -si em permeten aquesta paraula- entre el 10 i el 15% sense que hi hagin criteris definits a la llei que permetin determinar-la ens semblava donar peu a una certa arbitrarietat que hauríem volgut evitar.

De totes maneres, el text suposa un avanç dins la configuració del nostre ordenament jurídic que mereix globalment el nostre vot favorable.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits? No?...

Proposo, doncs, l'acceptació del text per unanimitat de la cambra.

S'aprova.

Passem al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'extradició.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 7/1996. L'informe de la Comissió

Legislativa d'Interior va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 35/1996.

El ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Interior, Sr. Jordi Torres Alís, és absent així com el President de la Comissió, Sr. Pere Moles Aristot. Demanaria, doncs, al Sr. Modest Baró, membre de la Comissió que, amb l'acord dels demés membres de la comissió, procedís a presentar l'informe al Consell General.

Sr. Modest Baró, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Per l'absència del Sr. Jordi Torres del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, nomenat ponent per la Comissió Legislativa d'Interior el dia 8 de maig d'enguany amb l'objecte d'ordenar les esmenes presentades al Projecte de llei qualificada d'extradició conforme a l'article 97 del Reglament del Consell General i, també, per absència del Sr. Pere Moles, President de la comissió, en nom del Sr. Jordi Torres, presentaré la ponència.

La Comissió Legislativa d'Interior es va reunir els dies 4, 11 i 25 de setembre i 2 d'octubre de 1996 per examinar i debatre cadascuna de les esmenes d'acord amb l'informe del ponent.

Es van presentar un total de 72 esmenes de les quals: 21 esmenes es van aprovar per unanimitat; 11 esmenes es van transaccionar i aprovar per unanimitat; 21 esmenes van ser rebutjades; 12 esmenes es van retirar per coincidir amb d'altres esmenes i les 7 restants es van retirar.

Fruit d'aquestes decisions en resulta el Projecte de Llei qualificada d'extradició que avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta cambra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

No s'ha presentat cap vot particular ni cap reserva d'esmena al text.

Govern vol la paraula? No?...

Grups Parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'extradició com a acte d'assistència jurídica internacional és una de les manifestacions més tangibles de solidaritat que fa que els països s'uneixin en la lluita contra el crim i contra l'augment de noves formes de delinqüència que sofreix la societat actual.

En aquesta línia de cooperació judicial internacional l'Agrupament Canillo-Massana comparteix el contingut del Projecte de Llei d'extradició, que avui se sotmet a l'aprovació del Consell General, perquè respecta el que pensem que són les tendències fonamentals avui dia en aquesta matèria.

En efecte la llei concilia la necessitat d'una estreta col·laboració per part de les nacions pel lliurament dels delinqüents respectant els drets de l'home i les llibertats individuals, vetllant per a que no es produeixin situacions injustes o inacceptables relatives a motivacions polítiques, de raça, de religió, de nacionalitat o d'opcions polítiques que puguin aparèixer darrera una demanda d'extradició i que la llei, expressament, denega.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia: Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Rosa Ferrer:

Sí, Sr. Síndic.

Per a Nova Democràcia el fet que avui el Consell General en un acte de sobirania plena aprovi la Llei d'extradició és una mostra més de l'esforç que s'està fent

per equiparar el nostre estat als països del nostre entorn geogràfic i cultural.

La llei que aprovem està totalment inspirada en el Conveni europeu d'extradició i en els seus protocols addicionals. Per aquest motiu, quan arribi el moment en què Andorra adhereixi a la Convenció europea sobre extradició no caldrà adequar la normativa interna perquè ja ho estem fent avui.

L'extradició és l'acte mitjançant el qual -com també ha explicat molt bé el Sr. Modest Baró- un govern lliura una persona que s'ha refugiat en el seu territori al govern d'un altre país. I el lliura perquè en haver comès un delictes pugui ésser jutjat o perquè es doni compliment a una condemna que ja hagi estat imposada. Així, la llei que aprovem només fa que regular les mesures i condicions en què s'ha de procedir al lliurament o reclamació de la persona que interressi, amb tota garantia jurídica.

Es tracta d'un acte que es fonamenta en la cooperació i la solidaritat entre els estats per fer front a les limitacions que imposa el principi de territorialitat de la llei penal.

Cal remarcar una vegada més que al Projecte de llei presentat pel Govern s'hi han inclòs nombroses aportacions positives fruit del treball de la comissió legislativa com ha quedat reflectit en la intervenció de la ponència.

Tanmateix, Nova Democràcia agraeix particularment la comissió i al Consell General que hagi prosperat una esmena -i per tant s'aprovi en aquesta cambra- nostra havent-se inclòs un nou article -en concret el número 20- en el qual s'especifica que no seran considerats com a fets de caràcter polític:

- els crims contra la humanitat previstos al Conveni par a la prevenció i la repressió del crim de genocidi adoptat per l'Assemblea general de les Nacions Unides el 9 de desembre de 1948;

- les infraccions previstes en diferents articles del Conveni de Ginebra de 1949, que fan referència a la millora del tracte o de la situació dels ferits i malalts en les forces armades; al tractament de presoners de guerra i a la protecció de persones civils en temps de guerra;

- i, també, totes aquelles altres violacions anàlogues de les lleis de la guerra i contràries al dret humanitari que no fossin previstes en els Convenis de Ginebra.

Amb aquesta aportació s'evita que criminals de guerra poguessin invocar una motivació política que els exclogués de l'extradició.

Alhora, una aportació -que creiem digna d'esment- de Nova Democràcia és que ha quedat ben definit en la llei que la demanda d'extradició s'adreça al Govern per via diplomàtica, establint-se així clarament el canal a seguir per a qualsevol demanda d'extradició que vagi adreçada a l'Estat andorrà.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

La present Llei qualificada d'extradició respon a la necessitat i a la conveniència de regular el procediment d'extradició com a supòsit previ a la signatura de tractats internacionals d'extradició i tractats bilaterals que l'Estat andorrà pugui formalitzar amb d'altres estats.

D'aquesta manera es podrà procedir al lliurament a un altre estat d'aquelles persones que siguin recercades o ja condemnades per les jurisdiccions penals del país que les reclama sense que tal mesura o obligació pugui comprometre la sobirania de l'estat, que les lliura ja que queda establert per a tots la via o el principi de la reciprocitat.

Les relacions internacionals exigeixen cada dia més l'adequació interna de la legislació andorrana i es demana ajuda recíproca en la majoria dels camps i, especialment, en el camp penal, on la col.laboració internacional es fa imprescindible per evitar que delictes no quedin sense sanció per raons de competència territorial o personal dels tribunals del país on el delinqüent es troba.

La nostra adhesió al Consell d'Europa ens porta a una contínua i progressiva adaptació de les nostres lleis. I pel que fa a la Llei d'extradició, ens obra les portes per a l'adhesió d'Andorra al Conveni europeu d'extradició signat a Paris el dia 13 de desembre de 1957. La nostra llei és àmpliament inspirada per aquest conveni, tant pel que fa als procediments sobre detenció provisional com per la tramitació de les peticions, i també sobre el lliurament de les persones extradides. També incideix sobre mesures de seguretat; sobre motivacions polítiques o sobre condicions de raça, de religió o de nacionalitat que poden aparèixer darrera una demanda d'extradició.

El Grup Lliberal està satisfet d'haver pogut contribuir positivament en l'elaboració d'aquesta llei i, per tant, li dóna el seu suport.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de Llei qualificada d'extradició que avui es sotmet a l'aprovació de la cambra s'allunya sensiblement de la concepció del procediment d'extradició que el Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic va defensar davant la Comissió Legislativa d'Interior.

El text legislatiu presentat pel Govern i aprovat per la referida comissió preveu que les autoritzacions de les demandes d'extradició, tant d'Andorra, extradició activa, com a Andorra, extradició passiva, són competència exclusiva de l'administració de justícia. Per aquest motiu, el nostre Grup Parlamentari va presentar i defensar un conjunt d'esmenes que, tot i mantenint el necessari pronunciament favorable de l'administració de justícia, volien enfortir i ampliar les garanties en els procediments d'extradició. El nostre projecte pretenia afegir a la fase judicial del procediment d'extradició, moment en el que els òrgans de justícia tenen encomanada la tasca d'emetre un pronunciament amb l'estricta submissió al principi de legalitat, manifestant-se en un seguit de requisits de

caire estrictament normatiu (doble incriminació, especialitat, pena imposable i delictes exceptuats) volíem -com deia- mantenir un segon filtre garantista, una segona fase de procediment, la fase governativa, successiva en el temps i complementaria a la fase judicial.

Essent l'extradició una manifestació de la sobirania territorial, per mitjà de la qual un estat -i dic bé: "un estat"- lliura a un altre estat la persona d'un presumpte delinqüent o el declarat responsable d'un delicte, per tal que sigui jutjat o compleixi una pena a l'estat sol.licitant, és normal que, tal com succeeix en la legislació de bona part dels estats de la Unió Europea, s'integri la decisió judicial d'extradició amb un pronunciament governatiu. A aquest darrer li correspondria valorar l'extradició d'acord al principi de reciprocitat, o per raons de seguretat, d'ordre públic, d'oportunitat en el temps, o per altres interessos essencials de l'estat, circumstàncies totes elles no apreciables pel mer control de legalitat judicial.

Aquesta era l'orientació de les esmenes presentades pel nostre Grup Parlamentari, que no s'han vist recollides ni en la lletra ni en l'esperit del Projecte de Llei qualificada que avui s'aprovarà -i que ens obligarà a tots a renunciar, d'entrada, a un marge de maniobra important a l'hora de negociar els futurs tractats bilaterals d'extradició amb altres estats- i que redueix els procediments d'extradició a mers ressorts automàtics i, essencialment, tècnics aliens a tota consideració relativa als interessos de l'Estat andorrà.

Considerant les intervencions dels diferents representants dels Grups Parlamentaris davant la Comissió Legislativa d'Interior en el moment d'analitzar les esmenes presentades, vam entendre que era innecessari mantenir reserves d'esmena quant a les modificacions de concepte proposades, vist que serien rebutjades. Tenint en compte, però, la nostra concepció quant als mecanismes i garanties necessàries relatius al procediment d'extradició, i per poder defensar-los convenientment, demanem que es voti separatament l'article 1, en el que es defineix qui demana o atorga l'extradició, junt amb els articles que hauria calgut modificar si la nostra esmena hagués prosperat, és a dir, els articles 4, 8, 10, 11, 14, 16, 17 i 18, i la resta del text de la llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Amb aquesta llei i la Llei del notariat que examinarem posteriorment, són deu els textos legals que han passat per la Comissió Legislativa d'Interior i que hauran estat aprovats pel ple.

Algunes d'aquestes lleis són lleis cabdals que afecten els drets fonamentals contemplats en la Constitució. Ens referim, especialment, a la Llei del matrimoni, a la del Registre Civil i a la de la nacionalitat.

La Llei d'extradició, tot i que hi hagi qui la pugui considerar més accessòria, no deixa de ser una llei important, tant pel que significa com a instrument jurídic com per la vinculació que suposa entre el nostre ordenament i el de la resta de països en una matèria especialment sensible com és l'àmbit penal.

En aquest últim sentit, tots coincidim en la seva necessitat com a pas previ per a poder signar tractats d'extradició amb altres països i, si escau, adherir-se al Conveni europeu d'extradició.

Tal com es recull en l'exposició de motius, de fet, la present llei ja s'ha inspirat en aquest instrument internacional entenent que era la millor opció, atès l'element de reciprocitat que comporta una llei d'aquestes característiques.

Pel que fa al text resultant del treball en comissió, cal remarcar que, tal com es recull en la ponència, una bona part d'esmenes han estat aprovades, sigui per unanimitat o sigui per transacció, en un treball més de millora del text o d'ampliació que de canvi de filosofia del mateix.

El nostre grup està doncs satisfet del resultat final i votarem afirmativament la seva aprovació.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions, li demanaria al Sr. Rodríguez si és possible que constés el desacord de l'Agrupament Nacional Democràtic als articles que ha mencionat sense procedir a la votació... Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

En principi si és possible nosaltres voldríem que es votés. És a dir, que demanem que es mantingui la votació separada dels articles que he mencionat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Em podria dir quins articles són?

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

El Sr. Nunci s'ha emportat la meva intervenció.

(El Sr. Nunci torna els papers al Sr. Rodríguez)

Els articles: 1, 4, 8, 10, 11, 14, 16, 17 i 18. Demanem que es votin conjuntament. És a dir, un bloc amb tots aquests articles i un bloc amb la resta d'articles, l'exposició de motius i el títol de la llei...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, si ho he entès bé es tractaria dels articles: 1, 4, 8, 10, 11, 14, 16, 17 i 18...

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Exactament, demanem que es votin tots aquests articles en un bloc i la resta de la llei en un altre.

El M.I. Sr. Síndic General:

Respecte a la resta de la llei no hi ha problemes. Aleshores proposo d'aprovar la resta dels articles per assentiment de la cambra?...

Procedim doncs a la primera votació i és la votació article per article...

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Demaneu la votació article per article, però si li sembla bé a vostè de fer-ho conjuntament.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí, conjuntament.

Aleshores la primera votació doncs és l'aprovació per assentiment de la cambra o per unanimitat de la cambra de tota la resta d'articles més l'exposició de motius i títol.

S'aproven?

Doncs, resten aprovats, per unanimitat.

Procedirem ara a la votació conjunta del bloc d'articles: 1, 4, 8, 10, 11, 14, 16, 17 i 18. Sí, és sí als articles sortits de la Comissió. No, és no als articles sortits de la Comissió...

Hi ha una demanda de suspendre la sessió durant cinc minuts per part d'un Grup Parlamentari. No veig cap problema a procedir a una suspensió de la sessió.

Se suspèn la sessió fins a les cinc.

(Són les 16h50)

Es reprèn la sessió a les 17 hores.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedim a la votació conjunta del bloc d'articles: 1, 4, 8, 10, 11, 14, 16, 17 i 18. Sí, és sí al bloc d'articles amb el redactat tal com han sortit de la comissió. No, és no al redactat dels articles tal com han sortit de la comissió.

Votació:

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SÍ

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: SÍ

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SÍ

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: SÍ
M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SÍ
M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO
M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO
M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO
M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SÍ
M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO
M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: Abstenció
M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO
M.I. Sr. Modest Baró Moles: SÍ
M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO
M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SÍ
M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: SÍ
M.I. Sr. Miquel Casal Casal: SÍ
M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SÍ
M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SÍ
M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SÍ
M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: NO
M.I. Sr. Enric Dolsa Font: SÍ
M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SÍ

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Rosa Ferrer:

Recompte: 15 Sí. 7 No. 2 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs resten aprovats els articles tal com han sortit de la comissió.

Sí, Sr. Vicenç Alay?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Era per explicar la nostra abstenció -que ja va quedar palesada en la votació que es va produir en el si de la comissió. Nosaltres érem favorables a les tesis defensades per l'AND, però enteníem que calia un debat per transaccionar o per millorar aquestes esmenes. Aquest debat no es va produir i la nostra posició final va ser la de l'abstenció i és per aquest motiu que ens hem abtingut.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra explicació de vot? No?...

Passem doncs a la votació global de la llei, vist que s'ha d'aprovar la llei en la seva totalitat.

Votació:

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: Sí

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: Sí

M.I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: Sí

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: Abstenció

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: Abstenció

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: Sí

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: Abstenció
 M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SÍ
 M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: Abstenció
 M.I. Sr. Modest Baró Moles: SÍ
 M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: Abstenció
 M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SÍ
 M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: SÍ
 M.I. Sr. Miquel Casal Casal: SÍ
 M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: SÍ
 M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SÍ
 M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SÍ
 M.I. Sr. Josep Dallerès Codina: Abstenció
 M.I. Sr. Enric Dolsa Font: SÍ
 M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SÍ
 M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SÍ

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

La M.I. Sra. Rosa Ferrer:

Recompte: 17 Sí. 7 Abstencions.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs la llei resta aprovada.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses de les obres d'estabilització de la carretera secundària núm. 430, zona propietat de casa Palanca, parròquia de la Massana.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 32/1996.

No s'ha presentat cap esmena al text.

Govern vol la paraula? No?...

Grups Parlamentaris? No?...

Proposo l'acceptació del text per assentiment de la cambra.

S'aprova.

Passem al quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació del Protocol d'entesa entre el Govern del Canadà i el Govern del Principat d'Andorra.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 32/1996.

En aquest cas tampoc s'ha presentat cap esmena al text.

Govern vol la paraula? No?...

Grups Parlamentaris? No?...

Sr. Joan Travesset, per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Tant sols una breu reflexió davant d'aquest protocol d'entesa entre el Govern del Canadà i el Govern d'Andorra.

Una breu reflexió i alhora un comentari que només fa que confirmar l'esperit d'obertura per damunt de l'aïllament. Esperit abastament propugnat des de l'Agrupament Nacional Democràtic i que ja hem tingut ocasió de recordar últimament en una de les nostres darreres intervencions, en concret quan vàrem aprovar en el si d'aquesta cambra la Llei de modificació dels Estatuts d'Estudis Andorrans on manifestàvem i posàvem de relleu un

concepte universalista que afavoreix i predisposa la intercomunicació i la interrelació dels pobles.

I és en aquesta línia que comprovo que és actualment compartida pel Govern, que entenem que aquest protocol d'entesa amb el Govern del Canadà és una nova via de cooperació i d'intercanvis a desenvolupar en favor dels nostres estudiants i universitaris, una nova possibilitat d'endinsar-se i descobrir altres cultures, d'origen francès i anglès algunes, amb una estructura universitària que té diversos estatuts, podent citar com a més importants les universitats no confessionals, catòliques, baptistes, anglicanes, entre altres.

Tenim, doncs, davant nostre un bon camí a recórrer, a obrir i que des del nostre partit contribuïrem a promoure i desenvolupar perquè no es quedi en el calaix dels oblitats.

Per tant, i ja acabo, recolzem plenament aquesta proposta d'aprovació del protocol d'entesa entre el Govern del Canadà i el Govern del Principat d'Andorra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Proposo doncs l'acceptació del text per unanimitat de la cambra.

S'aprova.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'esmena al paràgraf 2 de l'article 43 de la Convenció sobre els drets de l'infant.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 32/1996.

No s'ha presentat cap esmena al text.

No hi ha demanda de paraula? No?...

Proposo l'acceptació del text per unanimitat de la cambra.

S'aprova.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'organització del notariat.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 7/1996. L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 38/1996.

Passo la paraula al ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Interior per presentar l'informe al Consell General.

Sr. Vicenç Alay Ferrer, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de Llei del Notariat va ser entrat a tràmit pel Govern durant el primer període de sessions d'aquest any.

Tot i que el nomenament del ponent es produí el 8 de maig, l'elevat nombre d'esmenes així com els projectes en tràmit van posposar el seu debat fins a aquest segon període de sessions.

El tràmit en comissió, encomanat a la Comissió Legislativa d'Interior, ha comprés un total de 8 reunions celebrades entre el 4 de setembre i el 13 de novembre.

D'acord amb el que consta en l'informe de la ponència, el nombre d'esmenes presentades ha estat de 105: 14 esmenes de l'Agrupament Nacional Democràtic; l'esmena del Conseller Sr. Miquel Aleix; 8 esmenes del Grup Lliberal; 19 esmenes dels consellers d'Iniciativa Democràtica Nacional; 23 esmenes de la Coalició Nacional Andorrana; 30 esmenes de Nova Democràcia i 10 esmenes de l'Agrupament Canillo-Massana.

El resultat del debat de les esmenes ha estat el següent: 20 esmenes aprovades per unanimitat; 4 esmenes aprovades per majoria; 35 esmenes transaccionades i aprovades per unanimitat; 10 esmenes transaccionades i aprovades per majoria; 16 esmenes no aprovades; 14 esmenes retirades i 6 esmenes retirades per coincidència.

Cal subratllar el gran nombre d'esmenes aprovades, un total de 69, de les quals 45 ho han estat per la via de transacció la qual cosa evidencia l'esperit d'entesa que ha presidit el debat en el si de la comissió.

Res més, moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

No s'ha presentat cap reserva d'esmena ni cap vot particular al text.

Govern vol la paraula? No?...

Grups Parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Mitjançant el nombre considerable d'esmenes -com ha dit el senyor ponent- que es van presentar al projecte inicial de la Llei d'organització del notariat, per part de tots els Grups Parlamentaris i els Consellers no adscrits s'ha pogut millorar clarament el text, la filosofia de la llei i la figura del notari, profundament arrelada en la història del nostre país, i que ve caracteritzada per uns trets de prestigi, serietat, respecte i secret professional, que el projecte que ara discutim confirma i regula, per donar confiança a tots els usuaris d'aquest servei.

No volem ara els Consellers de l'Agrupament Canillo-Massana descriure cada un dels punts més rellevants del Projecte de llei del notariat, conegut abastament per tots els membres d'aquesta cambra i que també els mitjans de comunicació han fet ressò durant el tràmit en el si de la Comissió Legislativa d'Interior. Però sí que volem deixar constància que han calgut 96 anys d'ençà del Decret del Consell General de data 20 de desembre del 1900 que va disposar textualment: "Que d'aquesta hora en avant tots los manuals que al morir deixarà un notari passaran al seu successor i sense remuneració alguna". Per l'aplicació pràctica de la voluntat del Consell General d'aquell

moment, el Projecte de Llei del notariat ho recull avui al fixar la titularitat pública dels protocols.

L'Agrupament Canillo-Massana creu que la llei que avui aquesta cambra aprovarà és tècnicament avançada i al mateix temps adequada a les peculiaritats i necessitats d'Andorra en aquesta matèria tant sensible.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia: Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Rosa Ferrer:

Sr. Síndic.

Fa menys de cinc anys ningú hagués pogut imaginar que el Consell General pogués aprovar una llei que regulés la funció del notari a Andorra, ja que era una competència que no li pertocava.

A Nova Democràcia ens sentim molt orgullosos que s'aprovi avui la Llei del notariat perquè no es fa més que reafirmar el modern estat de dret que som.

Del treball en comissió hem inclòs a l'exposició de motius que ja l'any 1900, en concret el 20 de desembre, el Consell General va adoptar un acord sobre la titularitat pública dels protocols notariais, uns anys després, el 18 de juny de 1948, també el Consell General va adoptar un nou acord sobre els notaris en el que se'ls comunicava la conveniència que, mensualment, procedissin a fer lliurament a la Sindicatura de les còpies, degudament certificades, de les escriptures lliurades durant el mes corresponent.

Totes aquelles pretensions del Consell General d'aquell moment varen quedar en paper mullat perquè la qüestió dels notaris no era de la seva competència.

Avui, sortosament, tindrem una clara manifestació de que les coses han canviat i el text que avui aprovem és una llei d'obligat compliment.

Del text de la llei que va presentar el Govern al que avui aprovem, hi ha diferències substancials que han

estat introduïdes al si de la comissió legislativa. Així per exemple ha desaparegut el concepte del notari com a funcionari i també ha variat el nombre de notaris, el concepte d'aranzels pels honoraris etc.

Pel que fa al nombre de notaris, la llei preveu que els notaris han d'ésser un mínim de quatre fins un màxim d'un per a cada 10.000 habitants. Aquí cal remarcar que de fet ja l'any 1979 el Consell General va adreçar-se als Coprínceps, en aquells moments competents en la matèria, demanant que es duplicués el nombre de notaris en exercici al país. Ja aleshores considerava el Consell General que la figura històrica d'un notari per Copríncep no corresponia a la realitat econòmica i social d'Andorra.

Alhora, el text que aprovem només fa que reflectir una vella aspiració per part del poble andorrà de deixar clar que els protocols notariais són de titularitat pública i que són un bé públic inalienable i imprescriptible.

Dins de la llei es crea la Cambra de notaris amb un seguit de competències d'entre les quals haurà d'assumir l'Arxiu General de Protocols en el qual hi figuraran els protocols amb més de 25 anys. Ara bé, tot això amb els deguts controls per preservar la confidencialitat i la reserva de les dades que s'hi contenen i les excepcions als testaments que encara no hagin estat oberts. A Nova Democràcia -en aquest punt en concret- ens hagués agradat més, i així ho vam manifestar mitjançant les trenta esmenes que no van prosperar, que no es creés per llei aquesta Cambra de Notaris, ja que entenem que per a 4 o 6 notaris no cal crear una organització professional d'aquest tipus.

Nosaltres haguéssim preferit, seguint l'esperit emanat del Consell General de l'any 1900 i 1948, que els protocols notariais es custodiessin a Govern en un Registre General de Protocols, amb el ben entès que amb la preservació de totes les normes de confidencialitat i reserva però amb un esperit de col·laboració i d'entesa a dins de la comissió -tot i que havíem manifestat varies vegades que possiblement faríem reserva d'esmena o que possiblement demanaríem que es votés article per article vam decidir no actuar d'aquesta manera perquè tampoc és el nostre estil- i seguint amb la manera de funcionar, les normes potser deontològiques que ens hem fixat a la pròpia comissió, optarem per donar suport a aquesta llei i no demanar que es voti article per article aquella part que vam perdre per esmena i fer reserva d'esmena, sinó que hem acceptat la voluntat de la majoria de la comissió que

reflecteix la majoria del Consell i evitarem en aquesta cambra haver de sotmetre's tres vegades a votació per una mateixa llei.

Una altra aportació de Nova Democràcia i que si ha estat acceptada és la composició del tribunal que prepararà i practicarà el concurs oposició per al reclutament dels notaris. En aquest tribunal, a més del President del Tribunal Superior d'Andorra, que el presidirà, d'un magistrat del Tribunal Superior designat per sorteig, s'hi ha inclòs la presència de tres altres juristes -nosaltres en vam proposar dos, la comissió va creure més convenient que fossin tres designats pel govern, que no tinguin ni hagin tingut cap responsabilitat política o administrativa a Andorra ni hagin tampoc exercit l'advocacia o la judicatura a Andorra.

Amb aquesta mesura, queda abastament garantida l'objectivitat a l'hora de nomenar els professionals que hagin de ser notaris.

Finalment, només dir que per a Nova Democràcia aquesta llei només fa que regular l'increment del nombre de notaris en exercici i mínimament la seva organització i estructura de com han de funcionar. El que sí entenem és que més endavant caldrà que aquesta cambra es plantegi la necessitat de promulgar una Llei de notariat molt més aprofundida i molt més desenvolupada.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Llei del notariat que avui ens disposem a aprovar és una de les modificacions importants que la societat andorrana es veu amb la necessitat de realitzar com a conseqüència de la promulgació de la Constitució i, especialment, de la Llei qualificada de la justícia. La vella institució dels notaris es remunta a l'època dels Pareatges i, tot i que en el curs dels segles, ha estat objecte d'adaptacions, la Llei qualificada de la justícia fa una referència expressa a la necessitat d'adequar l'Estatut dels notaris.

Aquesta és la finalitat d'aquesta llei i el Grup Lliberal està convençut que del projecte inicial presentat pel Govern i de les nombroses esmenes que han estat analitzades per la Comissió Legislativa d'Interior, s'haurà assolit aquella llei que requereix el moment actual de la societat andorrana.

Amb aquesta llei, el notari queda definit com un professional del dret investit de funció pública, d'acord amb la tradició andorrana, amb plena autonomia per l'exercici de les seves funcions que són sobretot les de donar fe pública dels actes i contractes, i també d'assessorar i aconsellar als atorgants.

S'ha cregut oportú de crear un òrgan corporatiu, la Cambra de Notaris, com a base de la seva organització i disciplina i per vetllar per a l'aplicació del barem d'honoraris que hauran d'ésser aprovats pel Govern. Queda establerta la seva actuació com a coadjutors de l'estat, és a dir, que hauran de recaptar, pel compte de l'estat, aquelles càrregues tributàries sobre els actes documentats que les lleis puguin fixar en el futur.

Pel que fa als protocols, es ratifica la titularitat pública dels mateixos tal com consta ja en l'Acord del Consell General de data 20 de desembre de l'any 1900 i es crea l'Arxiu General de Protocols i el Registre de Disposicions de Darrera Voluntat, sota el control de la Cambra de Notaris; és a dir, justament, per buscar la confidencialitat. I, a més, per part nostra, el Grup Parlamentari mai acceptaria que es pogués donar tota aquesta documentació a d'altres institucions que no sigui aquesta Cambra de Notaris -ni Consell General, ni Govern ni cap altra institució que es pogués crear- justament per les conseqüències negatives que això podria comportar si no hi hagués la confidencialitat que això requereix.

Dit això, aquest projecte també regula el nombre de notaris en funció del nombre d'habitants. Això vol dir que si prospera aquest projecte hi haurà un nombre superior de notaris -que com s'ha dit abans serà d'almenys quatre. També estem d'acord en el reclutament es faci pel sistema de concurs-oposició.

Totes aquestes consideracions em porten a manifestar que el Grup Lliberal dóna el seu parer favorable a aquest projecte de llei.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc voldria dir que l'Agrupament Nacional Democràtic sempre que no estigui d'acord amb algun text, encara que surti de la comissió, continuarà proposant votacions per separat com hem fet fa una estona i com no farem ara.

Poca cosa tenim a dir en relació a la Llei d'organització del notariat que ara aprovarem. Pensem que a nivell general s'ha aconseguit un bon redactat, una bona llei, encara que no totes les nostres esmenes hagin estat acceptades. Tanmateix hem de remarcar, en aquest moment, que una part important de la feina queda encara per fer, doncs, aquesta és una llei que sense un acurat reglament d'aplicació pot quedar coixa. De la precisió i objectivitat d'aquest dependrà en gran part que l'aplicació de la llei pugui ser un fidel reflex d'allò que els legisladors hem volgut aportar al text final amb les esmenes proposades i aprovades. Segurs de que el Govern, que ha de redactar i aprovar l'esmentat reglament sabrà assumir plenament la seva responsabilitat, donarem avui el nostre suport al text proposat per la Comissió Legislativa d'Interior.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tot i que, com bé es recull en l'exposició de motius de la llei -i ja s'ha dit en aquesta sala- la figura del notari és una figura profundament arrelada a la història jurídica del nostre país, el nou marc constitucional feia imprescindible una regulació per via de llei de l'Estatut dels notaris.

El text resultant del debat en comissió és un text que compleix perfectament aquesta funció adequada al temps que introdueix precisions i matisos que enriqueixen, al nostre entendre, el text del projecte original presentat pel Govern.

En aquest punt volem subratllar, com a exemple, la doble funció del notari, primer com a fedatari -la funció que li és pròpia- però també com a assessor en el marc estricte de les seves competències.

Ens satisfà, especialment, que la comissió hagi volgut recollir la nostra proposta de creació d'un Arxiu General de Protocols, que conservarà els protocols amb més de 25 anys, així com la transferència dels protocols amb més de 100 anys a l'Arxiu Històric Nacional per a la seva custòdia i conservació.

Pel que fa als altres aspectes de la llei, ens remetem expressament a l'exposició de motius, el contingut de la qual, resultant d'una àmplia transacció entre tots els grups de la cambra, expressa clarament la voluntat del consell que el nostre grup comparteix amb satisfacció.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo, doncs, l'acceptació del text per unanimitat de la Cambra.

S'aprova.

Passem al setè punt de l'ordre del dia:

7- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 7/1996. L'informe de la Comissió Legislativa d'Afers Socials va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 38/1996.

Passo la paraula al ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Afers Socials perquè presenti l'informe al Consell General.

Sr. Antoni Martí Petit, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials ha examinat en el decurs de 14 reunions l'informe de la ponència en referència a la Llei qualificada de residències passives.

De les esmenes presentades han estat acceptades 22 esmenes per unanimitat i 1 esmena per majoria; 20 esmenes han estat transaccionades per unanimitat i 4 esmenes per majoria i, finalment, 7 esmenes han estat retirades o no han estat aprovades.

Cal dir, doncs, que gairebé la totalitat de les esmenes han servit per organitzar la llei segons una nova filosofia a base d'esmenes transaccionades o acceptades per unanimitat de la comissió en la majoria dels casos.

En síntesi la nova llei deixa de contemplar la figura de la taxa i s'estableix que a partir de l'entrada en vigor de la llei, si el Consell dóna avui el seu vist-i-plau, tots els residents passius hauran d'efectuar un dipòsit, a excepció d'aquelles persones que compleixin les condicions establertes en la disposició transitòria segona; així mateix, els residents passius que actualment resideixen al país i que no queden exclosos per la mencionada transitòria tenen un termini de cinc anys per fer efectiu el dipòsit.

Cal també fer menció que al si de la comissió s'han estudiat amb detall tots els articles a l'efecte d'assegurar la constitucionalitat dels mateixos.

Així, cal recordar que s'ha obtingut el consens en el si de la comissió. Un consens obtingut per l'interès de desbloquejar una situació anterior, per l'interès de fer una llei realista que no es podia ajornar durant més temps i que no podíem, de cap de les maneres, no enllestir en aquesta legislatura.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

No s'ha presentat cap reserva d'esmena ni cap vot particular al text.

Govern vol la paraula? No?...

Grups Parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Després de molts dies de debat en el si de la Comissió Legislativa d'Afers Socials avui aprovem la Llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives.

Tots els Grups Parlamentaris i el Sr. Vicenç Alay han hagut de corregir en major o menor mesura i fins i tot renunciar a determinats plantejaments inicials. L'Agrupament Canillo-Massana no ha pas estat l'excepció i això ho ha fet canviant la filosofia de varies esmenes per poder arribar a un consens final. Aquest consens ha permès la modificació de la llei que havíem aprovat anteriorment i que no era ni adequada ni fàcil d'aplicar.

L'Agrupament Canillo-Massana està convençut que la modificació que avui aprovarem a part de satisfer les 700 demandes presentades a Govern no perjudicarà als residents passius existents titulars d'una pensió sigui pública o privada o bé si el dia d'entrada en vigor de la llei han complert 65 anys, ja que queden exemptes del dipòsit a l'INAF i pels que no reuneixin les condicions ara esmentades gaudiran d'un temps prudencial per regularitzar la seva situació i això els ha d'afectar mínimament.

Per aquestes raons l'Agrupament Canillo-Massana votarà a favor de la modificació de la llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia: Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Sr. Síndic.

Els residents passius actuals més les demandes presentades a l'Oficina d'Immigració per a l'obtenció de la residència passiva, no arriben al cinc per cent del total de la població. Tanmateix, es tracta d'una minoria privilegiada que ha sabut defensar la seva disconformitat a un projecte de llei aprovat per unanimitat pel Consell General fa ja més d'un any.

Alhora, a nivell de renda, aquest poc menys del cinc per cent de residents representa a efectes econòmics d'una renda molt més elevada en relació al total de la renda disponible del país.

Tenint en compte l'exposat, cal constatar que bàsicament la llei que aprovem ara no difereix en excés amb la llei aprovada fa més d'un any per aquesta cambra.

Per aquest motiu, a Nova Democràcia ens hagués agradat que en presentar-se un nou Projecte de llei s'hagués contemplat unes propostes inicials que vam efectuar i que bàsicament es fonamenten en assegurar una major garantia jurídica per aquest tipus de residents tot creant un marc que els permetés col·laborar amb la reactivació econòmica del país mitjançant la possibilitat de realitzar inversions, tals com l'accés a la propietat, la compra de més d'un únic vehicle, etc. Amb aquestes mesures amb tota seguretat es promouria més d'un sector econòmic del país.

No obstant això, com que a Nova Democràcia compartim la necessitat de regular la situació d'incertesa que pateixen els residents passius, donarem el nostre suport a la llei que avui se sotmet a aprovació tot i no ser la que ens hauria agradat a nosaltres.

Això si, aquesta vegada confiem que el Govern desplegarà els reglaments necessaris per a l'aplicació i desenvolupament d'aquesta llei amb tota celeritat i no farà com a la llei que s'aprovà el 30 de juny de 1995 que no va anar més enllà de la simple publicació al BOPA, ja que no es va ni tan sols intentar aplicar en un acte de menystinença a la sobirania d'aquesta cambra.

Els reglaments a desenvolupar en tot text legislatiu han de servir per completar i clarificar la llei i evitar aplicacions errònies, tals com quantificar els recursos econòmics necessaris per a viure al Principat d'Andorra, per evitar que pensions o ingressos insuficients puguin sobrecarregar els pressupostos de l'estat, per haver

de fer front a persones amb situacions econòmiques precàries.

Alhora, caldrà reglamentar la necessitat d'una assegurança privada, sempre amb la voluntat d'evitar que s'assegurin en el règim obligatori finançat pels assalariats.

Fins i tot, i ja per acabar, voldria deixar constància que a la premsa de fa pocs dies, en un diari espanyol, va sortir una petita nota que definia els residents passius com a residents ficticis; el Govern haurà de reglamentar aquests aspectes per no malmetre la credibilitat a l'Estat andorrà.

L'obligatorietat de residir al Principat d'Andorra durant almenys 183 dies per any, obliga a reglamentar els controls suficients; alhora, el fet de no exercir cap activitat laboral o professional haurà de quedar també ben regulada. No hem d'oblidar la situació del mercat laboral que cada dia es deteriora, sense cap projecte que reculli aquestes necessitats, obligant a residents per sojorn i treball a deixar la seva residència al Principat d'Andorra, després de molts anys de treballs, sense rebre el recolzament necessari d'aquest govern ni del propi Consell General. Quina serà la nostra credibilitat si estem donant l'esquena a uns residents a favor d'altres més privilegiats?

Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, seria difícil i, en tot cas, no és l'objecte d'aquesta intervenció l'intentar donar una definició del que anomenem "política".

De totes maneres i per a desenvolupar una mica la nostra intervenció sobre el Projecte de Llei qualificada de residències passives sí que partirem d'una definició clàssica -que s'ha utilitzat des de fa temps- a l'hora d'intentar definir la política i que diu: "la política és

l'art del compromís". Per tant, a l'hora de passar a exposar el nostre posicionament polític en el tema que ens ocupa ho farem des d'aquest pronunciament bàsic.

El compromís nosaltres l'entendem ric de matisos i en particular ric des de tres matisos diferents que intentaré anar explicant.

El primer és el compromís amb l'altre, el compromís entès com a capacitat de diàleg, de debat i de pacte envers les altres forces per assolir un resultat acord amb un objectiu polític que un persegueix.

En aquest aspecte situaríem el treball que hem realitzat a dins de la comissió a fi d'assolir un text que reculli al màxim els nostres plantejaments propis i que també obtingui la majoria de 15 vots que necessita al tractar-se d'una llei qualificada.

Aquest esforç el vam fer en dues fases diferenciades. La primera, assolint un compromís amb Iniciativa Democràtica Nacional que permetés sortir amb una posició més forta -ja ho vam esmentar en el moment de la presa en consideració- i en una segona fase amb la resta de grups -bé, gairebé tota la resta de grups- en el treball de compromís per arribar a un pacte que fes possible que la llei fos millor que la que estava en vigor.

I és aquesta òptica purament possibilista la que ens va conduir a actuar d'aquesta manera. El possibilisme, en aquest cas, recollia l'intenció de modificar substancialment el text en vigor, recollint al màxim la proposta pròpia de l'Agrupament Nacional Democràtic, enfrontats en algunes coses al redactat presentat pel Govern, com per exemple: la supressió de la taxa i l'aplicació única i exclusiva d'un dipòsit a l'INAF d'un valor de dos milions de pessetes per als residents que vindrien a partir d'ara.

Les millores que recull el text definitiu han estat possibles gràcies al compromís de diàleg, de negociació i pacte que l'Agrupament Nacional Democràtic ha practicat al si de la comissió -i això sí que ho voldria remarcar: no de manera exclusiva, sigui benentès i vagi per endavant per a la resta de l'exposició.

Segon, si analitzem el compromís en política com el compromís amb un mateix, amb els seus plantejaments íntims amb els seus ideals propis, l'Agrupament Nacional

Democràtic va procedir -com explicàvem el dia de la votació de presa en consideració- a una reflexió sobre la vigent Llei de residències passives -vigent fins avui en tot cas- i va formular unes esmenes al redactat que reflectien els valors d'equitat i de justícia que també han d'impulsar i d'inspirar l'acció política.

En aquell moment -i avui ho tornem a afirmar- proposàvem l'exempció del dipòsit als residents ja establerts al nostre país i la supressió de la taxa que existia en el redactat de la llei. A l'ocasió de la votació de l'article en qüestió -l'article 8 si recordo bé- a la Comissió Legislativa d'Afers Socials, l'Agrupament Nacional Democràtic es va abstenir, ja que si bé es recuperava part del redactat que havíem presentat i també l'essència del nostre pensament perquè recollia el fet que es designava la taxa i es passava un règim de dipòsit a l'INAF, no podíem donar suport a la quantitat i condicions d'aplicació del dipòsit i així ho vam fer constar en aquell moment.

Reiterem avui, en àrees d'aquest compromís amb un mateix, d'aquest compromís en la defensa de les opinions i ideals propis que la quantitat ens sembla excessiva i a banda d'ocasionar casos difícils de tracte dins la nostra societat pot tenir un efecte pervers de desviació de fluxos immigratoris cap a altres categories de residència, pèrdua d'imatge o posteriors problemes de reciprocitat pels andorrans.

Finalment, si contemplem el compromís com mostra d'implicació vers el futur, arribant quasi al concepte de "promesa" que inclou la paraula "compromís," de voluntat política, avui, l'Agrupament Nacional Democràtic vol manifestar la seva més ferma intenció d'impulsar durant la propera legislatura, des d'on li pertoqui, una legislació en matèria d'immigració i residència que reculli els ideals de convivència i tolerància que hem vingut defensant i que integri els elements que hem introduït a títol de Grup Parlamentari -que han pogut estar recollits en la llei tant els que hi puguin estar com els que no- en el debat sobre aquest tema.

I quan agafem el compromís, nosaltres som dels quins ens hi sentim obligats. Això ho hem demostrat abastament en la nostra trajectòria política.

Per tant, avui assumim la globalitat del text que es presenta al consell deixant constància d'aquesta

diferència -que ja vam marcar a la comissió- en quant a les condicions d'aplicació del dipòsit.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

El 4 de març d'enguany, el govern trametia a aquesta cambra el Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada de residències passives, la qual havia estat aprovada pel consell el 30 de juny de l'any passat.

Semblava evident, i era una opinió compartida per tots els membres de la cambra, que la llei vigent havia de ser modificada per diversos problemes que, si més no, la feien inoperant en la pràctica.

Tanmateix, i ja ho vam dir el dia de la discussió de l'esmena a la totalitat de Nova Democràcia, el text del Govern reincidia al nostre entendre en alguns aspectes de la llei anterior que el nostre grup no podia acceptar, com era, entre altres, el de les taxes anuals als residents.

Arrel d'aquestes discrepàncies, Iniciativa Democràtica Nacional va formular 26 esmenes les quals configuraven una nova llei on s'establí un dipòsit però on s'exonerava de taxes, en entendre que aquestes corresponien més a un règim de fiscalitat i que calia contemplar-les en una regulació general d'aquesta matèria. Altres punts significatius eren la no diferenciació dels nous residents i el fet que les exigències en matèria econòmica no afectaven els residents legalment establerts.

Els debats en comissió han estat laboriosos. Sols cal recordar les 14 sessions que han calgut per arribar al text que avui discutim.

El fet que la llei sigui qualificada ha determinat tant la discussió com el resultat.

En una primera ronda de treball, la nostra posició, que en la comissió va coincidir amb la de l'Agrupament Nacional Democràtic, va reunir 10 vots. La

posició dels grups Lliberal, Agrupament Canillo-Massana i Coalició Nacional Andorrana, tot i resultar majoritària amb 13 vots no arribava a la majoria exigida per la qualificació de la llei. Nova Democràcia s'abstenia.

En aquest context la situació portava a que la modificació no prosperés i que continués vigent la llei del 30 de juny del 1995.

Davant d'aquest fet, es va imposar la necessitat d'arribar a una entesa que permetés fer prosperar la modificació.

El Projecte de Llei que avui hem de votar és el resultat d'aquest esforç d'entesa. En aquest sentit, es fàcil endevinar que totes les parts hem hagut de cedir en alguna mesura i que, per tant, el redactat final implica renúncies per part de tothom, almenys, per a nosaltres, Iniciativa Democràtica Nacional.

Tanmateix, i en mèrit al text que debatem, entenem que aquest és, llargament, el millor text al que podíem arribar des de les posicions inicials de cada grup i que, per a nosaltres, significa un pas endavant molt important respecte a la llei que ve a modificar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo l'acceptació del text per unanimitat de la cambra.

S'aprova.

Resta, doncs, aprovada la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de residències passives.

Passem al vuitè punt de l'ordre del dia:

8- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 198 del Codi Penal.

La proposició va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 35/1996.

El Govern en data 15 de novembre de 1996 ha fet arribar el seu criteri a la Sindicatura, que diu textualment:

"D'acord amb el previst a l'article 103.2 del Reglament del Consell General tinc a bé manifestar-vos la conformitat del Govern en tots els seus termes."

Govern vol la paraula? No?...

Grups Parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre Grup Parlamentari com a signant de la Proposició de Llei qualificada de modificació de l'article 198 del Codi Penal comparteix plenament l'acord de despenalitzar l'esterilització voluntària i consentida (tals com la lligadura de trompes i la vasectomia).

El Codi Penal andorrà s'allunyava fins ara completament de la legislació dels estats veïns en aquesta matèria, doncs, en elles estan autoritzades les pràctiques i operacions prohibides pel nostre Codi Penal, amb el resultat que aquests tipus d'operacions s'efectuaven de fet per ciutadans andorrans desplaçant-se més enllà de les nostres fronteres amb els inconvenients que això comporta (desplaçaments, pèrdua de temps i finalment més despesa).

L'Agrupament Canillo-Massana votarà a favor de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació proposada que creiem que no s'hauria d'aturar aquí sinó que en un futur pròxim caldrà reformar de manera aprofundida i global el Codi Penal per tal d'adaptar-lo a l'evolució de la nostra societat i les seves institucions polítiques.

La modificació article per article com hem vingut fent en més d'una ocasió ens sembla que no és la més adequada.

Finalment, el nostre Grup Parlamentari vol manifestar que no presentarà esmenes al text de la proposició de llei i ens manifestem, en aquest sentit, ara per l'eventual possibilitat d'agilitació del tràmit

parlamentari si unànimement aquesta cambra així ho creu oportú.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument, una consideració política que és la següent: el nostre Grup Parlamentari ha donat suport o ha participat en aquesta iniciativa conjunta i ho hem fet des del consens per entendre, en primer lloc, que és un tema que mereixia el recolzament del conjunt dels grups d'aquesta cambra però també perquè en aquestes alçades de curs, en aquestes alçades del calendari polític -tot i que no acabem de saber aquest calendari on comença i on acaba, sembla ser que circula un calendari apòcrif per aquests bancs on hi han unes dates posades- nosaltres entenem que les úniques iniciatives que s'han de tramitar són les que mereixin el recolzament de tots els Grups Parlamentaris que seiem en aquesta sala.

A partir d'aquesta consideració nosaltres no farem -com també ha dit el Sr. Modest Baró- cap esmena i la podríem fer malament si també hem participat a presentar el text.

I, en relació al futur no puc res més que adherir-me al que ha dit el Sr. Modest Baró i també altres grups ho han dit aquí en d'altres ocasions, en altres debats, el que sí cal -però això serà feina de la propera legislatura- es una refosa del Codi Penal per adaptar-lo a l'actual marc constitucional perquè no oblidem que el Codi Penal que tenim és del marc preconstitucional.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Estanislau Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

La present proposició de llei, presentada pels diferents Grups Parlamentaris d'aquesta cambra, entre els quals el Grup Lliberal que n'ha estat l'iniciador, té com a finalitat la despenalització de l'esterilització voluntària i consentida.

L'article 198 del Codi Penal conté una clàusula segons la qual en tots els delictes contra la vida i la integritat de les persones, el consentiment de la víctima no eximeix de responsabilitat criminal. Això comporta el càstig penal pels facultatius mèdics que realitzen les operacions destinades a l'esterilització, tals com les lligadures de trompes i la vasectomia malgrat el consentiment del pacient.

Amb la present modificació de l'article 198 pretenem que el Codi Penal andorrà s'aproximi més als ordenaments penals europeus que ja han despenalitzat tals operacions. I ho han fet, precisament, per salvaguardar el dret a la intimitat de les persones i a les llibertats individuals.

El Grup Lliberal pensa, però, tal com s'indica en l'exposició de motius, que seria necessari de procedir a una reforma més aprofundida del Codi Penal per adaptar-lo a les noves necessitats de l'època actual, tota vegada que la problemàtica general del Codi Penal va molt més lluny del que s'intenta solucionar amb la present llei. Però això és un procés més complex que necessita una reflexió més dilatada en el temps i que s'hauria d'afrontar durant la pròxima legislatura.

Per tots aquests motius, el nostre grup dóna la seva conformitat a la presa en consideració de la present proposta de llei.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, afegir-me una mica als plantejaments que ja s'han dit.

D'entrada -i vagi per endavant- el nostre Grup Parlamentari tampoc presentarà esmenes al text.

Té raó el Sr. Sangrà quan afirma que el primer impulsor d'aquesta modificació del Codi Penal ha estat el Grup Lliberal, ens la va fer arribar als altres grups, potser falta veure una mica l'opinió d'IDN però el cert és que a tots els grups ens va semblar bé.

Ens va semblar bé la necessitat de despenalitzar l'esterilització de forma voluntària i consentida, és a dir, de despenalitzar el tema de les lligadures de trompes i de la vasectomia.

Ens va semblar, doncs, que aquesta actuació parcial sobre el nostre Codi Penal el que feia era posar-lo al dia en relació a d'altres ordenaments jurídics i específicament ordenaments penals europeus i això segons el nostre criteri no feia més que afavorir el dret a la intimitat i a la vegada, doncs, era un impuls clar de cara a no limitar la llibertat individual.

Pensem, per tant, que és una bona iniciativa i és per això que la vam signar i a la vegada la vam signar també una mica per marcar una voluntat -que de fet ja s'ha expressat aquí per part dels altres grups que m'han precedit en l'ús de la paraula- d'encarar de cara a la propera legislatura, doncs, una reforma més aprofundida del Codi Penal tant pel que fa doncs a aspectes estructurals, com pel que fa a aspectes més concrets o a la seva part especial.

Per tant, nosaltres també voldríem aprofitar -com han fet els altres Grups- per manifestar la nostra voluntat en iniciar la propera legislatura per part del Consell i per part del Govern -que penso que són els dos òrgans que hi han de treballar- doncs, una reforma del Codi Penal que permeti adaptar-lo -com també ja s'ha dit- al nou marc institucional; definint un nou Codi Penal modern que estableixi clarament aquells fets que desitja perseguir penalment i la gravetat amb la qual els desitja perseguir.

A la vegada també entenem -avancem dos o tres línies i aquí acabarem l'exposició- que el nou Codi Penal el que haurà de fer és expressar l'ordre de valors vigent avui en la nostra societat, en la societat que pretén

regular i, a la vegada, el que haurà de fer el nou Codi Penal és protegir de forma molt clara els bens jurídics que la nostra Constitució reconeix. A la vegada també -i ja apuntem la darrera línia de reflexió voldríem que cadascuna de les penes que quedés definida i tipificada en el nou Codi Penal es regís pel criteri de proporcionalitat, cosa obligada si volem respectar el principi d'igualtat davant de la llei.

Bé, afegir-me, doncs, a aquestes declaracions que han fet tots els grups; felicitar-me per aquesta modificació parcial del Codi Penal i desitjar que sigui el preludi d'una modificació estructural i aprofundida del Codi Penal que haurà d'emprendre la propera legislatura.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Ens trobem davant el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de modificació de l'article 198 del Codi Penal. Proposició de Llei que, per dir-ho planerament, estableix la despenalització de l'esterilització, fins ara castigada pel codi vigent.

Aquesta proposició va ser presentada el 23 d'octubre passat pels 5 Grups Parlamentaris de la cambra, amb l'única absència del nostre Grup. Aquesta excepció, que pot semblar paradoxal atenent que va ser el nostre Grup el primer que d'una forma explícita va advocar des d'aquesta cambra per la despenalització de l'esterilització -estem parlant de l'any 94- té una raó molt senzilla.

El primer esborrany que va circular entre els grups, gairebé idèntic al redactat que avui es debat, no va satisfer-nos plenament, sobretot, pel fet que concretava la modificació en un únic punt: la despenalització citada, i no per a tots els ciutadans, fent una excepció per a determinats supòsits, que després comentaré.

Atès que el període de sessions ja estava bastant avançat, vam considerar oportú reservar-nos la defensa de

les nostres posicions per via d'esmena, a fi i efecte que el debat previ per assolir el consens no demorés l'entrada de la proposició i acabés fent impossible, per manca de temps, la seva discussió i aprovació al Consell.

Aquesta proposició, consensuada per la resta de grups -com deia- va ser entrada a Sindicatura el dia 23 d'octubre amb la petició expressa que podés acollir-se al procediment d'urgència. Lamentablement, el tràmit es va demorar pel fet que Sindicatura no va examinar el document fins el dia 4 de novembre, sense reparar, volem creure que ha estat així, que tal demora posava en seriós perill la possibilitat de seguir el tràmit dins els terminis que marca el final de la legislatura.

Aquesta manca de diligència, que cap dels grups signants va denunciar en el seu moment, ha acabat per arrabassar a IDN la possibilitat de fer debatre la nostra posició, compte tingut que, de presentar esmenes, la proposició no podrà ésser aprovada per manca de temps.

Davant d'aquest fet que, repetim, volem creure accidental, se'ns plantegen dos alternatives: presentar esmenes i, en conseqüència, condemnar la llei a no ésser aprovada, o bé, renunciar formalment a aquesta possibilitat a fi que la llei pugui prosperar, concretament, en aquesta mateixa sessió.

Volem deixar clar que som els primers a defensar la despenalització de l'esterilització i a les actes del Consell i al nostre programa ens remetem. Des d'aquesta afirmació no ens queda, doncs, altra alternativa que optar per la segona de les possibilitats apuntades: renunciem a presentar esmenes i sol·licitem del Sr. Síndic que aquesta presa en consideració de la llei resulti, ja, en l'aprovació de la mateixa.

Això no obstant, volem palesar i deixar constància de les nostres divergències amb el text presentat i apuntar la línia del que, en condicions normals, hagueren estat les nostres esmenes.

En primer lloc, volem dir que el text de la proposició pren obertament com a referència l'últim redactat del Codi Penal espanyol i així es reflecteix tant en la part dispositiva com en el preàmbul que l'acompanya.

En aquest sentit, volem fer notar que, si bé en l'article es despenalitza l'esterilització, es deixa de

contemplar, com ho fa el text espanyol, amb els plantejaments del qual IDN coincideix, la despenalització del trasplantament d'òrgans i la cirurgia transsexual, així com la despenalització, forçament blindada, com no pot ser menys, de les persones legalment incapacitades.

Cal dir, tanmateix, que el preàmbul citat, sí que fa referència a aquests punts en uns termes que citaré textualment: "Pel contrari, seguirà tipificada la cirurgia transsexual i no s'estableix cap excepció relativa als menors o incapaços." És a dir, sí contempla aquests supòsits però en el sentit de ratificar la seva penalització.

IDN no pot estar d'acord amb aquests plantejaments, que, entenem, contradiuen el propi preàmbul, especialment, en el punt que diu "el Codi andorrà vigent s'allunya del previst en la pràctica totalitat dels ordenaments penals europeus, que han despenalitzat tals operacions, essencialment, per entendre que la seva tipificació és contrària al dret a la intimitat de les persones i constitueix una limitació mancada de justificació de la llibertat individual". Es justament, en base a aquestes reflexions del preàmbul, que IDN volia fer prosperar les seves esmenes.

Ens preguntem què s'amaga, per posar un exemple, darrera aquesta especial i expressa tipificació de la cirurgia transsexual? Un tabú? Manca de valentia per afrontar la realitat de les coses? Allò de la reserva espiritual d'occident?

Bé, pel moment ens quedarem sense resposta, almenys, fins que no entrem a fons en l'elaboració d'un nou Codi Penal, una necessitat que com s'ha dit prou vegades, és ineludible.

En tot cas, quedi constància que el nostre Grup deplora que no haguem estat capaços, entre tots, de portar la modificació una mica més lluny, en la línia que hem assenyalat i que no difereix, no ho oblidem, d'altres ordenaments penals europeus.

Per acabar, vull ratificar-me en la posició d>IDN de donar el vist i plau a la proposició i a renunciar expressament al dret de fer esmenes, amb la finalitat, ja expressada, que aquesta renúncia signifiqui l'aprovació de, si més no, la despenalització de l'esterilització.

Res més, moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions entenc, doncs, que tots els Grups, així com els Consellers d'Iniciativa Democràtica Nacional que no van signar el text renunciïn a la facultat de poder presentar esmenes al text? Sí?...

En aquest cas proposo doncs donar per closa la tramitació parlamentària i adoptar definitivament el text per unanimitat del Consell General.

S'aprova? Sí?...

Doncs, resta aprovat.

I, ara em dono la paraula per al·lusions perquè considero una afirmació gratuïta que gairebé qualificaria de mala fe la que acaba de formular el Sr. Vicenç Alay quant a la manca de diligència de Sindicatura en la tramitació d'aquesta Llei.

Aquesta Llei va ésser entrada, efectivament, el divendres 23 d'octubre; la setmana següent era la setmana de Tots Sants i va ésser passada a Sindicatura el dia 4 de novembre, és a dir, el dilluns després; l'última Sindicatura va tenir lloc el dia 15 octubre, és a dir, la setmana anterior.

La Sindicatura normalment sol reunir-se tenint en compte les entrades que hi han. Generalment s'avisava, és a dir, que se sap quan hi ha Sindicatura. I no s'ha dubtat mai en fer una reunió suplementària si era necessari. També s'ha d'entendre que els quatre membres que componen Sindicatura també tenen les seves obligacions i no sempre es poden reunir.

Una setmana de tramitació no és en absolut, si es té en compte el període de convocatòria, que són cinc dies, em sembla que si fem el compte es va fer amb bastant menys temps del que teníem.

I, em sorprèn excepcionalment i em sap molt greu que hagi sorgit aquí per part d'un Grup que en més d'una ocasió ha demanat de posposar reunions per raons de vacances.

Proposo de suspendre...

Sí, Sr. Vicenç Alay?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Volia dir simplement que no hi havia en absolut mala fe. Vostè sap que, abans de començar la sessió, li he comentat aquest aspecte.

Nosaltres ens referíem a que la proposició de Llei constava que era per tràmit d'urgència i entenem que -bé, ara no tinc cap calendari- des del dia 23 fins al dia 4, segurament, hagués estat bé poder-ho avançar. En tot cas, en aquest punt no hi ha res a dir, em refereixo a que no hi ha de cap manera mala fe.

Però sí que no he entès en absolut la part final de la seva explicació...

El M.I. Sr. Síndic General:

Jo crec que, en tot cas, ja hi ha qui l'ha entesa.

Se suspèn la sessió.

(Són les 17h55)

(Abandonen la sala de sessions el Sr. Antoni Cerqueda i el Sr. Francesc Cerqueda)

Es reprèn la sessió a les 18h10.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al novè punt de l'ordre del dia:

9- Debat del Pla d'acció per a la creació d'una borsa de treball.

El Pla d'acció va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 36/1996.

Abans d'iniciar el debat, permeteu-me de recordar que en base a l'article 135 del Reglament del Consell General no hi ha votació en finalitzar el debat. Es demana

tan sols un pronunciament dels Grups Parlamentaris sense votació final.

Passo la paraula al Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Quan el Govern va rebre l'encàrrec, per unanimitat del Consell, de preparar un Pla d'acció que contemplés la creació d'una borsa de treball, es van constatar -com es deia ja en el debat que va tenir lloc en aquest mateix Consell- una sèrie de mancances -que hi són de fa temps- estructurals d'alguna manera i poder tenir la informació suficient per preparar, d'una manera acurada, un pla que fos més concret del que finalment ha pogut ser.

Malgrat això, el treball que es va fer des de la Secretaria d'Estat d'Interior, va permetre concretar unes grans línies del que és habitualment una borsa de treball als països del nostre àmbit, del nostre entorn i de l'opinió del Govern del que hauria de ser -i que està clarament expressada en el text- la borsa de treball a Andorra.

Una borsa de treball que no hauria d'ésser solament un servei de dades, és a dir, un servei en el qual es recopilen les dades laborals d'empreses i de persones que demanen feina sinó molt més, una borsa en que hi hagi una vinculació entre la concessió d'autoritzacions de treball i el treball disponible al país i la demanda de treball; això cada vegada és més palès que ha de ser la línia perquè, com és sabut, no estem ni el món occidental està en l'època de les vaques més grasses, tot i que la crisi que s'ha passat i que es passa té els seus aspectes positius des de fa un cert temps i, per tant, hi som a temps i sempre si és a temps tanmateix de treballar per millorar la situació.

A partir d'aquí el servei de col·locació, que seria aquesta borsa de treball segons aquest esquema es podrà posar en marxa, però, mentrestant, s'ha seguit treballant des del Govern amb les línies que ja es van anunciar en l'altra compareixença i, per exemple, s'ha treballat -tenint llest i ja en estudi dels Ministres- el Projecte de Llei laboral que modifica el Reglament laboral amb rang de Llei existent avui dia; el Projecte de Llei d'immigració que està pràcticament enllestit però no

passarà, naturalment, en aquesta cambra durant aquesta legislatura i, també, algunes modificacions puntuals de reglaments que afecten l'àmbit laboral; això es va dir en la primera compareixença que era també un treball paral·lel i complementari imprescindible.

L'altra part de treball que faltava per poder concretar més encara un model era tenir les dades. Les dades que encara no s'han tingut del tot perquè ha mancat sempre la transferència de dades entre diferents serveis. Avui dia, ja s'hi ha començat a treballar; s'ha treballat ja en diferents sessions de feina entre la Seguretat Social, Immigració i Inspecció de Treball perquè posin en comú la seva experiència, les dades que disposin, preservant tota la confidencialitat que sigui necessària - com és lògic. I, a partir d'aquí, anar treballant en el que haurà ésser, en la propera legislatura, una borsa de treball segons les línies que marqui el Consell General -si també són les quals ha demanat al Govern- que, en aquest cas, crec que pel que s'ha dit, fins i tot, per l'enunciat de la demanda d'aquest Pla d'acció ja estàvem d'acord unànimement tant el Consell General com el Govern en que havia d'ésser això mateix: una agència de col·locació amb totes les dades possibles i amb una interacció amb la política d'immigració.

Per això, hem presentat aquest document que, per error, el vam presentar indegudament en una altra forma, però estava fet des del mes de juliol. Ha arribat ara al Consell General; tanmateix tampoc era, és a dir, el tràmit que avui arribem aquí sense votació permetrà saber de totes maneres si el Consell General és partidari del model proposat.

A partir d'aquí, doncs, s'acabarà de treballar amb aquestes dues Lleis que tenim en tràmit de treball i, a partir de la nova legislatura, hi haurà unes possibilitats ja des del punt de vista informàtic i de cooperació amb organismes estrangers - que ens estant donant informació sobre el seu model de funcionament - per treballar i posar en marxa una borsa de treball d'una manera que podrà ésser molt immediata durant la nova legislatura.

De moment és tot, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grups Parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana: Sr. Miquel Casal.

El M.I. Sr. Miquel Casal:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre Grup Parlamentari creu que el Pla d'acció que el Govern sotmet avui a la cambra és complet i reflexa tots els punts que s'han de tenir en compte en una acció d'aquesta naturalesa i importància.

Estem d'acord tant en les accions previstes, com en les definicions, alternatives i necessitats que consten en el Pla.

També compartim l'afirmació que és un treball que cal abordar per fases, integrant en elles les adaptacions de les diferents normatives i el desplegament de les actuacions necessàries. Per aquest motiu, ens pronunciem a favor del Pla, donant per bones les línies que en ell s'exposen, a fi que el Govern pugui seguir desenvolupant simultàniament cada fase en la forma que se'ns proposa en la conclusió del Pla d'acció.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia: Sr. Jordi Cinca.

El M.I. Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, Sr. Síndic.

Em permetran que iniciï la intervenció en relació al parer de Nova Democràcia respecte al Pla de creació de la borsa de treball en un to potser no tot el seriós que convindria en un tema tan important com aquest i que crec que preocupa tant als grups que formem part d'aquesta cambra.

I em permeto de fer-ho en aquest to més distés - entre cometes- perquè no deixa de ser poc seriós que a aquestes alçades haguem d'estar discutint aquest Pla.

Per iniciar l'explicació del parer de Nova Democràcia, em permetran que els expliqui quin era el

sentiment personal que vaig tenir quan el vaig rebre i el vaig llegir. Com vostès saben, els que formem part de la Comissió Legislativa d'Educació tenim l'honor de formar part del jurat dels premis de la Nit Literària que organitza el Cercle de les Arts i de les Lletres d'Andorra. Quan el vaig haver llegit, em va semblar que m'havia de posar el vestit de jurat i que havia d'analitzar una peça literària d'alçada. El que passa és que, com feia molt pocs dies que havíem rebut aquest text i també feia molt pocs dies que molts de nosaltres vam tenir l'oportunitat d'assistir al lliurament de premis, estava clar que, pel concurs de l'any passat ja no arribàvem a temps i també està clar que el concurs de l'any vinent encara no està convocat i, aleshores, ens va semblar que ens devíem equivocar; no devia ser una peça literària ni un assaig de la realitat històrica d'Andorra ni un assaig sobre política laboral, més aviat sembla ser que era realment la intenció del Govern de presentar-nos un Pla per la creació de la borsa de treball, quan estem a les acaballes de la legislatura i quan ho havia d'haver fet ja fa més d'un any.

Si entrem a analitzar-lo, des d'aquesta perspectiva, posant-hi bona voluntat, doncs, veiem que estem davant d'un manifest de bones intencions on no se'ns diu res que no s'hagués dit ja el dia en què aquesta cambra, per unanimitat, va encomanar al Govern d'elaborar aquest Pla i, no es diu, per tant, res de nou des del 16 de juny de 1995 -fet de per si ja força esvaïdor.

Bones intencions que, per altra part, en cap moment dubtem que són compartides per la majoria dels Grups Parlamentaris que formen part de la cambra, però que sí que tenim seriosos dubtes que siguin compartides pel Govern i més aviat pensem que hi ha entrat amb calçador.

Aquest convenciment el basem en diferents aspectes, tant formals com més de fons, i que els hi expressaré o els hi exposaré de manera breu:

Els aspectes formals, que no per ser-ho deixen de ser significatius, podrien ser que la resolució aprovada fou pel Consell General el 16 de juny de 1995, i que en el seu redactat feia explícita demanda que aquest Pla fos presentat en un màxim de sis mesos. És a dir, que, finalment, se'ns ha presentat amb un lleuger retard d'un any.

És ben cert que, un cop esgotada aquella pròrroga de sis mesos i un cop el Govern va estar requerit, en

aquest cas, pel conjunt de la cambra de per què no se'ns havia presentat ja el Pla, el Govern va semblar reaccionar i ho va fer, fins i tot, promovent modificacions o canvis importants dins del Servei d'Immigració amb la pretesa excusa que, d'aquesta manera, es podria dedicar gent a posar fil a l'agulla al tema de la borsa del treball. No solament va fer això, sinó que sembla ser que d'aquesta iniciativa se'n van començar a veure fruits i fruits d'una manera ràpida. Perquè si al mes de març es produïen aquests canvis, hem de suposar que, cap a finals de maig principis de juny, el Govern ja va poder veure la realitat del treball dels seus tècnics al Departament d'Immigració i Treball englobats en el Departament d'Interior i, així, va poder elaborar o modificar, en la mesura que ho va creure convenient, l'informe que se li va presentar -i entenem que el devia aprovar el dia 8 de juliol segons la data que posa en l'informe que se'ns ha presentat a debat avui.

Així, doncs, si el Govern va aprovar aquest text el dia 8 de juliol, entenem que ens el podia haver presentat fa cinc mesos i així no hauríem perdut aquests cinc mesos des d'aquella data fins avui.

No cal que els digui que aquest ball de dates no és pas un error; podria haver-hi aquesta circumstància i per il·lustrar una mica que no és un error, només cal que ens adrecem a l'apartat C de les accions prèvies que ens defineix l'informe on -i llegeixo textualment- diu: "Pel que fa a la formació, un primer pas ha estat l'aprovació, per part del Govern, del Projecte de Llei reguladora de la formació professional mitjançant l'aprenentatge a l'empresa, de tràmit imminent al Consell General". Evidentment, tots els que estem aquí sabem que aquest tràmit es va produir el mes de maig i que aquest Consell General també va aprovar per unanimitat aquest Projecte de Llei l'11 de juliol d'aquest any.

Davant d'aquesta circumstància, no tenim més que, d'entrada, dubtar de que hi hagi una veritable voluntat de tirar endavant aquest Pla d'accions per a la creació de la borsa de treball, però no solament això sinó que, a la vista del que acabo de dir, resultarà també -diria una mica còmic jo- que a aquestes alçades se'ns parli de la necessitat d'afrontar de forma paral·lela diferents canvis en la normativa laboral i d'immigració, quan això ja va estar dit en aquesta cambra en el mateix dia d'aprovació de l'encàrrec al Govern i, fins i tot, m'atreviria a dir que és còmic que ara se'ns plantegi això quan no podem pas per menys que prejutjar que, la mateixa diligència dels serveis

d'interior a l'hora de fer aquest informe en un termini relativament ràpid com és el de dos mesos, segurament, s'haurà produït a l'hora de preparar abans del juny ja un projecte de modificació de l'actual Reglament laboral i, fins i tot, propostes concretes sobre la normativa d'immigració; propostes i projecte de modificació del Reglament laboral que deuen estar dormint en el més profund dels calaixos, com devia estar dormint aquest informe des de fa sis mesos.

Mentre anava passant tot això resulta que aquí havíem de discutir una quota d'immigració que, el dia que la vam aprovar ja havia estat esgotada per les demandes que estaven presentades al Departament d'immigració i, entretant, ens continuem tots plegats -nosaltres els primers- havent d'omplir la boca sobre la necessitat de discutir una proposta de Pla d'immigració pel futur que deixi entreveure quin model de país volem.

Davant d'aquesta situació, solament ens queda pensar que només s'ha produït aquesta presentació, a aquestes alçades, per dues raons -les quals no s'exclouen mútuament: una primera, la febre de presentar projectes de bones intencions que últimament té el Govern de cara a l'opinió pública i així poder anar engrossint el balanç de suposada feina feta, o bé, la por a que de nou els Grups Parlamentaris d'aquesta cambra haguéssim de denunciar que, una vegada més, el Govern ha fet cas omís d'allò que li va estar encarregat ara ja fa un any i mig. Aquesta constatació, que ens sembla suficientment justificada no treu que, novament després d'un any i mig, evidentment, volem que es tiri endavant aquest Projecte. Aleshores, no calia que se'ns presentés, a aquestes alçades, aquest Pla. Ja els hi vam dir fa un any i mig que volíem que es tirés endavant i, evidentment, del que es va dir aquell dia no se'n pot desprendre altra cosa que tot allò que està redactat en el que avui ens acaben de presentar.

És cert que hi ha algun aspecte nou o si més no alguna pregunta concreta en el Pla que gustosament, en aquest cas, de la part de Nova Democràcia els hi donarem el nostre parer; tot i que, ens sembla que és una pregunta sobrera perquè ja havia quedat resposta fa un any i mig. Se'ns demana si el que volem és que aquesta borsa de treball sigui un servei de dades laborals o bé el que se'ns diu aquí en el Pla: un servei de col·locació. Ens sembla, almenys així ho vam entendre nosaltres i en aquest esperit ho vam votar ara fa un any i mig que, el que volem és que la borsa de treball sigui un servei de col·locació i que,

per tant, estigui íntimament lligada a la donació o a l'aprovació de quotes de nous permisos de treball; que aquestes quotes de nous permisos de treball hagin passat el filtre d'aquesta borsa de treball i hagin contemplat quina és la realitat laboral del mercat a Andorra, tant pel que fa a la demanda de les empreses, com la realitat en la que es troben els residents que, en un moment determinat, vulguin accedir per primera vegada al mercat de treball o bé que s'hagin quedat sense feina; en base a les qualificacions d'aquesta gent; en base a les demandes de les empreses a Andorra s'haurà de: en primer lloc, intentar posar d'acord l'oferta amb la demanda i, en aquells punts que hi hagi mancances, fer quotes d'immigració.

Ens deia el Sr. Síndic que, en base al Reglament del Consell General, no caldrà procedir a una aprovació o una votació sobre el Pla que avui se'ns presenta; en tot cas, nosaltres entenem que ja el vam aprovar fa un any i mig i que, per tant, el que caldria és que no es perdessin més dies i que algú comences d'una vegada per totes a treballar per fer una realitat el que se'ns proposa en aquest Pla de creació d'una borsa de treball.

Gràcies, Sr. Síndic

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Antoni Martí.

El M.I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies, Sr. Síndic.

Si avui tenim un debat sobre la borsa de treball és perquè - i cal recordar-ho - va haver-hi una iniciativa d'IDN que, justament, va necessitar a l'època el suport d'un conseller que avui no hi és i que és el Sr. Simó Duró de la CNA -quan la CNA també dona suport al Govern; per tant, la voluntat de l'origen a mi en sembla que és clara.

Després -i sense entrar en polèmiques- jo estic convençut que el company Sr. Jordi Cinca no ha volgut dir que en aquesta cambra hi ha algun Grup Parlamentari i, suposo que tampoc ha volgut dir que ni tant sols el Govern no vulgui crear una cosa tan important com la borsa de treball que hi va el futur de molts joves; perquè estic segur que el Sr. Jordi Cinca, com tots els Consellers que

estem aquí, tenim una alta estima, segurament, pel futur de molta gent i sabent també el que està passant l'economia del país i, per tant, estic convençut que, amb la seva intervenció, no ha volgut dir que la paternitat de la defensa dels joves andorrans és exclusiva d'algun grup polític i faig aquesta al·lusió perquè, en tot cas, des del Grup Lliberal -que recolzem al Govern- no podem, de cap de les maneres, tolerar el fet de que se'ns digui que nosaltres no volem tirar endavant una borsa de treball.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, conforme anem arribant a finals d'aquesta legislatura, em sembla que el govern estigui una mica inventariant i intentant donar resposta -cosa que agraïm- a algunes assignatures pendents que tenia i, en aquest sentit, i sense entrar amb el que seria just del punt que estem examinant, li suggeriria que també no s'oblidés d'alguns deures pendents; d'algunes altres propostes d'acord que, nosaltres particularment, també vam presentar davant la cambra i que van merèixer el suport unànime i que no passaré a detallar, però només una revisió de les actes del Consell permetran fer una mica de memòria d'algun tema que encara queda pendent; no ho dic perquè sigui presentat possiblement ja en aquesta legislatura perquè, segurament, si no s'ha treballat no hi haurà temps per fer-ho però, en tot cas, sí perquè es pugui continuar treballant durant aquests mesos on hi haurà un Govern en funcions i el Govern que vingui, sigui quin sigui, es trobi almenys una mica de feina feta, en aquesta proposta d'acord que deu datar també de les dates a que feia també referència la proposta que examinem avui.

Pel que fa al Pla d'accions que se'ns presenta, la veritat és que no ens estendrem molt en l'apreciació que ens pot merèixer aquest Pla en qüestió, perquè com a tota declaració de bones intencions -i són bones les que hi figuren- doncs, no podem fer altra cosa que compartir-les i no negarem a ningú la voluntat de tenir iniciatives en aquest camp i menys al Govern, en aquest cas.

Finalment -perquè ho volem fer molt curt- dir que lamentem que, en el cas que ens ocupa, el Govern no hagi tret ple profit de les capacitats reglamentàries de que disposa i que, en cap cas, seria contradictori que les utilitzés amb el mandat que ha rebut del Consell General; tot el contrari, per tant, tampoc m'allargaré massa en aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, Iniciativa Democràtica Nacional ja va proposar la creació de la borsa de treball en el programa electoral del 93 i com a conseqüència d'aquesta proposta -que figura en el programa electoral- fa un any i mig, doncs, vam proposar i això va ésser recollit per la cambra i votat i aprovat per unanimitat, que s'aprovés una resolució per la qual s'encomanava al Govern que, en el termini de sis mesos, presentés un Pla d'acció que contemplés la creació d'una borsa de treball i establís els mecanismes de vinculació amb la concessió d'autoritzacions de residència i treball amb la finalitat de protegir el dret constitucional al treball dels treballadors andorrans i residents.

És clar, nosaltres ens pensàvem que el que hi hagués hagut unanimitat en el si de la cambra i que, per tant, hi estiguessin d'acord no només el Grups de l'oposició sinó, fins i tot -com ha dit el Sr. Toni Martí- els Grups que donen suport al Govern, potser, això faria que el Govern treballés de valent per complir aquest mandat, però van passar el sis mesos i, al cap de sis mesos, tampoc es va presentar aquesta borsa de treball. Això va provocar que, quan ja en portàvem nou, de mesos -s'entrés una pregunta de data 18 de març de 1996; que va ser presentada i tractada en la sessió ordinària del Consell del dia 21 de març; en aquella pregunta, per part nostra dèiem que per a nosaltres el tema de la borsa de treball és un tema prou important i que té a veure amb el debat que s'ha anat mantenint aquí -és a dir, en aquesta sala- de forma intermitent i que és un debat relatiu a l'immigració; que estàvem parlant de la dependència que té

Andorra de mà d'obra forana i que estem parlant de pèrdua d'identitat sovint i la manca de raonament que hi ha i de la manca de cohesió que també hi ha a la societat andorrana; que sovint estem parlant de la dificultat que hi ha per part dels joves andorrans i residents per trobar treball i que veiem que no hi havia una política gens decidida en aquest sentit.

Dèiem que ja havien passat tres mesos i que aquest termini s'havia complert i que el Govern no havia fet res en aquest sentit. A aquestes declaracions, el Sr. Cap de Govern contesta el següent: "en primer lloc, aquesta qüestió no és una qüestió tan fàcil de tractar - diu: "el problema no és tan fàcil de tractar des de la teoria com des de la pràctica, des de la realitat del dia a dia"; suposo que volia dir que era més difícil tractar-lo teòricament que no pràcticament. És un tema que compartim, segurament, el Govern ha continuat en aquesta mateixa línia, és a dir, tractant-lo teòricament.

Després ens diu el Sr. Cap de Govern que està clar que tot el que es pugui fer de cara a la borsa de treball ben segur que afecta principalment al problema migratori perquè el sistema actual de quotes és deficient i ha esdevingut anacrònic; malgrat això, doncs, suposo que es va continuar votant les quotes per part dels diferents Grups de la cambra amb la sola excepció del nostre Grup.

El Sr. Cap de Govern ens continua dient que una base de treball eficaç no és compatible amb l'actual sistema de quotes; ens diu també que la futura Llei d'Immigració, és clar -diu- haurà consegüentment de limitar l'accés a Andorra d'una mà d'obra poc qualificada, principal col·lectiu laboral afectat pels fenòmens de reestructuració de l'economia andorrana.

Ens diu també que entrem aleshores amb el problema laboral diu: "actualment el Reglament laboral -és una cita- a Andorra no aporta prou protecció -d'això n'estem convençuts- al treballador poc qualificat que ha arribat a Andorra".

Després, hem vist de quina manera es pretén aportar aquesta famosa protecció i em remeto al Decret d'habitabilitat; al reagrupament familiar; a la no renovació dels contractes als mestres -portessin un any o en portessin quinze; ens anuncia que s'està treballant en la reforma del Reglament laboral i ens diuen que, fins i tot, en referència a la borsa de treball, en una o dues

setmanes, el comitè d'experts que hi treballa tindrà aquest Reglament laboral a la disposició del Govern i que, per tant, pròximament estarà a disposició d'aquesta cambra.

Ens diu que el Pla que presentarà al Consell, passarà primer per modificar el Reglament laboral; ens fa, de tota manera, una exposició de les línies que pot tenir la borsa de treball; ens diu que com haurà de ser el local; que necessitaran psicòlegs; que possiblement el suport informàtic no serà tan complicat; que, a més, hi ha prou assignació pressupostària per posar-lo en marxa; que, evidentment, això es farà després que es canviï la Llei laboral i també la Llei d'Immigració; que, tot i que sap que està fora del termini, el termini d'un mes -després d'haver-li preguntat en quin termini creu que podrà fer-diu que estarà presentat el Pla d'acció. Efectivament, és que té pressupost per tirar endavant la borsa de treball.

Se li demana en una altra pregunta -per part d'un altre membre del Consell- si el Govern té ja definides les línies mestres de la política d'immigració que pensa tirar endavant. El Sr. Cap de Govern diu que sí, que ja les té definides i, a més, les van practicant. Aleshores, aquestes línies mestres que van practicant -evidentment de forma legítima i suposo que d'acord amb la filosofia dels Grups que li donen suport- diu i cito també: "per tant, anem en la bona línia ja que es demostra caminant, és a dir, partim de la Llei de reagrupament familiar que conté una filosofia indubtable sobre immigració"; evidentment conté la filosofia no sé si indubtable o no, en tot cas, nosaltres en dubtem absolutament -i la majoria d'aquesta cambra en el seu moment, per sort crec jo, també en va dubtar. Aquesta mateixa filosofia suposo que és la filosofia que, com em referia abans, es palesa també en el Decret d'habitabilitat.

És clar, també el Sr. Cap de Govern diu: "És una cosa prou important a més a més s'ha de dir -em sembla recordar, m'ho han explicat els tècnics- que el reagrupament familiar pot arribar a constituir el 45% de la quota d'immigració pràcticament. És una cosa prou interessant com perquè la Llei de reagrupament familiar que ja està en tràmit parlamentari signifiqui que es resol, ja es va dir, una bona part del problema immigratori i, en aquella Llei, hi ha el nostre concepte". És clar, a mi em dóna la sensació que és una Llei que resol el problema per l'eliminació pura i simple dels qui puguin causar el problema.

Jo diria que el que aquí, de fons, és un debat sobre -i perdoni que desbordi una mica el tema- quina és la idea que ens fem d'Andorra. Si ens fem una Andorra equivalent -i això ho hem dit alguna altra vegada- que la fem equivaldre a una mena de colònia, una mena de colònia com les del segle dinou, un lloc on hi han uns amos i després hi han uns mossos que treballen per aquests amos i que és important que tinguin pocs drets i que es puguin anar renovant, o pensem, en canvi, en una Andorra diguem que és una comunitat ben estructurada, integrada, on no hi han grups que viuen de forma separadament, una societat cohesionada; em dóna la sensació que aquest segon és el nostre plantejament, no és el que vostès comparteixen o no és compartit per vostès, en tot cas, per les seves polítiques i que vostès es decanten precisament per aquesta primera concepció que identifica Andorra al que era la colònia industrial del segle XIX.

Si em permeten, bé, nosaltres pensàvem que el Govern, doncs, amb un any de retard sobre l'horari previst -tal com ja s'ha dit aquí- presentaria un Pla d'acció. És clar, el que em sembla és que és més aviat un llistat de coses per fer, un llistat d'excuses per intentar justificar la inacció governamental. Ens diuen que abans de fer la borsa de treball cal fer noves lleis, estudis estadístics i programes informàtics, que els hi cal buscar experts i personal, que els hi cal condicionar els locals necessaris però, és clar, nosaltres ens preguntem i, aleshores, que és el que han estat fent fins ara? Perquè nosaltres enteníem que, precisament, aquestes eren les mesures que havien de permetre l'aprovació del Pla d'accions. Nosaltres entenem que vostès no han fet res fins ara. Segurament tenen massa feina preparant amb urgència el que per vostè sí que és important i és la nova televisió per abans de les eleccions.

I, nosaltres pensem que no fan res perquè no tenen la voluntat política de crear els mecanismes -d'acord amb la filosofia que els hi exposava ara- que dificultin o impossibilitin la substitució de treballadors ja establerts al país per nova mà d'obra acabada d'arribar. Les quotes d'immigració preparades pel Govern i aprovades per aquest Consell amb l'oposició única del nostre Grup exemplifiquen aquesta afirmació.

Bé, des d'IDN hem denunciat reiteradament aquesta situació que comporta injustícia i desvertebració social i hem proposat mesures per pal·liar-la: la creació de la borsa de treball, i mentre no estigui creada, quotes

d'immigració més restrictives. La resta de grups pel moment no semblen estar per la tasca i una cosa que hem manifestat altres vegades -malgrat hi hagi qui intenti fer-nos creure el contrari- ni tots els partits polítics són el mateix partit polític ni tots estem aquí defensant els mateixos interessos.

Si em permeten, per acabar, vull fer una repassada del que és el Pla d'acció de la borsa de treball. El Sr. Jordi Cinca molt bé ha dit que està datat en data vuit de juliol. Segurament, si vostès haguessin tingut interès real de tirar això endavant s'haurien adonat que potser hi havia alguna cosa que no acabava de funcionar i potser s'hauria solucionat el problema, no ha estat així.

Bé, en el Pla d'acció concretament se'ns parla de l'aprovació de tot un desplegament legislatiu, hi han tota una sèrie de textos que sembla que estan en estudi, per exemple: el Govern diu que està analitzant l'avantprojecte d'una nova Llei laboral -suposem que el té molt estudiat a hores d'ara. També diu que té en estudi -diu en la pàgina tres- dues proposicions de Llei més: l'avantprojecte de Llei de modificació de la Llei referent a l'article 56 del títol 10 de les sancions del vigent Reglament laboral; l'avantprojecte de Llei de modificació de l'article 132 del títol 11 també el té en estudi; també diu que està elaborant un Projecte de llei -que el tenia en estudi també- de desplegament legislatiu en matèria immigratòria i bé, doncs, sembla que té una sèrie de Lleis en estudi -diguem.

El Sr. Cinca també ha fet menció aquí i, per tant ja ho obvio, en la referència que es fa a la formació professional de tràmit imminent al Consell General; ens diu que cal més dades estadístiques -evidentment, que calen més dades estadístiques; ens fa una definició de la borsa de treball; després ens presenta les alternatives que hi poden haver, nosaltres entenem que aquí d'alternatives no n'hi ha; si ens demana que ens decantem, ens decantarem clarament per l'alternativa B -com vostè mateix ha fet en la introducció com també han fet d'altres Grups- però és que entenem que el que va ser aprovat per unanimitat pel Consell era, precisament, el que es defensa en l'alternativa B i que, en canvi, l'alternativa A s'escapa del que era el mandat del Consell.

Bé, ens parla de les necessitats, finalment, en l'apartat 4, ens diu que han contactat un tècnic de Terrassa i que els hi ha dit quins són tots els passos que

han de fer: cercar els experts necessaris -en fi vaig a passar-ho ràpidament perquè suposo que tothom ho coneix- conferir la base de dades, cercar el personal necessari, condicionar els locals i a més, al final, ens diuen que, efectivament, tenen pressupost per fer tot això.

Es clar, això és com si vostè volgués posar en marxa la televisió andorrana i ens presentés tot un projecte que ens digués que ha de contractar personal, que ha de buscar uns locals, que s'hauran de passar unes proves de selecció, etc; és clar que ho haurà de fer, ja ens ho imaginem que ho haurà de fer.

Miri, finalment i per concloure ja, jo penso que hi han dos Projectes de Llei o vostès entenen que hi han dos Projectes de Llei o em sembla a mi que vostès entenen que hi han dos Projectes de Llei: els que estudien i analitzen durant anys i no acaben mai d'entrar i els que entren sense analitzar. Els que entren sense analitzar: la posta en marxa de la televisió, l'atribució de canals, els bingos, residències passives, el "forfait" de sanitat, en fi i tants d'altres. Els que analitzen i estudien durant molt de temps i mai entren: el Projecte de Llei d'ordenament territorial, la preservació d'espais naturals, la Llei d'immigració; aquests són els que no entren mai, sempre estan en estudi.

Miri per nosaltres la prioritat hauria estat, exactament la diferent: els que vostès estan estudiant contínuament els hauríem entrat; els que vostès entren sense estudiar -segons el nostre punt de vista- els hauríem deixat en estudi. I, això per nosaltres és el que marca -clarament- una diferència política entre vostès i nosaltres.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, està clar que avui no ha començat la campanya electoral sinó que va començar ja fa dies i amb la propietat del micròfon i els projectors de televisió tots

plegats -jo també tinc la meua quota crec- per dir el que pensem...

(se sent riure)

...sobre el que els electors andorrrans no han de pronunciar.

Només voldria fer algunes puntualitzacions. És cert que el Pla d'acció de la borsa de treball porta data del dia 8 de juliol però, per un error administratiu, no va poder ésser entrat a tràmit correctament i no va quedar constància d'ell. El que és veritat és que estava fet i donat perquè passés el dia 8 de juliol i no va ésser així i va ser un error de seguiment; lamentablement, s'ha constatat més tard i s'ha pogut presentar ara sense cap altra intenció.

I dit això, el que vull dir és que s'ha parlat aquí de l'anàlisi del que és aquest Pla, però el que és cert i per a mi s'ha fet molt evident, que del que es tractava es d'intentar començar a fer un contrabalanç del que ha fet el nostre Govern durant dos anys amb el suport dels Grups que li han donat suport en aquesta cambra i s'ha de fer això. És evident que d'assignatures pendents n'hi ha, però les assignatures pendents que va trobar el nostre Govern eren tan grans del període anterior, que jo puc desafiar a les comparacions que es vulguin perquè en deu mesos d'un Govern anterior i en els dos anys del nostre Govern, fetes les deduccions oportunes, el resultat serà flagrant a favor del nostre Govern en quant a treball fet i no solament en treball fet d'aquest que deia últimament el Sr. Vicenç Mateu que, segons ell, és l'únic que no haguessin fet i que haguessin fet l'altre i que no està fet amb preses.

Les Lleis que tenim acabades de treballar i acabades de preparar, que són unes quantes, seran presentades al Consell General perquè quedi constància que han estat fetes i que no han estat fetes amb preses sinó fetes dins de comitès de treball, dins de comitès d'experts i dins d'un treball valorat amb tots els sectors implicats i aquestes Lleis seran presentades perquè quedi constància -com dic- i perquè es vegi que no són Lleis fetes en l'últim moment, sinó que són Lleis preparades dins d'una legislatura que podia haver estat normal per nosaltres i, per tant, que si no és normal -que no és culpa nostra- podien haver perfectament acabat el tràmit legislatiu; aleshores, com que no es així, sí que quedarà constància de

que hi són -aquestes Lleis. També voldria afegir al respecte, que jo, des d'ara, proposo un repte perquè es faci un càlcul del que ha estat un bon treball i del que no ho ha estat anteriorment.

De deutes pendents? Sí, deutes pendents n'han quedat; en gran part per això, perquè no els podem acabar, almenys, en aquesta legislatura.

I, el que no puc admetre i contradic rotundament és que no hem treballat -com ha dit el Sr. Saboya- i això no és veritat i això es veurà amb el resultat fet. Hi ha un treball fet no solament per polítics sinó també per tècnics i per grups experts, a part de les Lleis que ja han passat per aquesta cambra, com algunes de les Lleis que avui han estat aprovades, que han estat iniciativa de Govern quasi totes elles i, per tant, no puc deixar de contradir que se'ns acusi de no haver treballat.

Seguint amb la pre-campanya electoral, també diré que no puc tampoc entendre i no accepto de cap manera -el que ha dit el Sr. Vicenç Mateu- que nosaltres, els lliberals, entenem que Andorra és una colònia industrial del segle XIX; això no sé d'on ho ha tret, potser d'un manual d'història política, però no del nostre programa electoral, ni dels nostres programes de Govern, ni tampoc de la nostra actuació. I aquí també ha de fer l'anàlisi de tot el que haurà estat el treball d'aquest Govern, amb les condicions precàries del nostre Grup, de treballar des del punt de vista social; ho podem fer i ho farem oportunament i que serà crec jo la campanya electoral autèntica, on s'explicarà als electors el que s'ha fet i, aleshores, els electors ens donaran raó o no als uns o als altres.

Puc admetre més fàcilment que em critiqui el Sr. Vicenç Mateu des d'IDN perquè no ha tingut mai cap experiència de Govern el seu Grup; en canvi, per part de l'AND i Nova Democràcia, que han tingut experiència en el Govern, és més difícil i és amb ells amb els quals el Govern ho haurà de fer en el seu moment sobre aquest tema però amb tantes coses més: la Llei d'immigració sobre infinitat de temes que hi són i que estan pendents i que continuaran sent-ho durant la propera legislatura.

Propera legislatura que ja des d'ara els hi assegurem que, si hi volen treballar amb el treball preparat, podran treballar molt més que el que vam fer nosaltres amb els calaixos mig buits que vam trobar; ara no ho seran, amb el treball que s'ha fet i el dia que hi hagi

una nova majoria en aquesta cambra podrà valorar el treball que s'ha fet durant aquests dos anys -insisteixo- amb el suport de tretze Consellers, molt precari en algun moment i només per aprovar el pressupost, també amb l'abstenció d'IDN, però poca cosa més. Per tant, havent treballat amb aquestes condicions jo he de repetir davant de tots vostès que el balanç per nosaltres és altament positiu i tant de bo no hagi d'ésser mai més així i mai més s'hagi de treballar en aquesta cambra amb aquestes condicions ni per un Govern ni per un Consell General.

De moment es tot, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?...

Jo sí que volia precisar el fet que s'ha mencionat que, efectivament, sí va haver-hi una entrada del Pla d'acció el mes de juliol que, per un problema de procediment, va ser rebutjat per Sindicatura però no va tornar a ser entrat fins el mes de novembre. En fi, volia que quedés constància que no va ser un problema de Sindicatura.

Passem al desè punt de l'ordre del dia:

10- Debat de la comunicació del Govern referent al Projecte d'adhesió del Principat d'Andorra a l'acord que institueix l'Organització Mundial del Comerç.

El projecte va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 38/1996.

En aquest cas, com en el punt anterior, el debat no serà seguit d'una votació; es tracta d'un posicionament dels Grups sense votació final.

Passo la paraula al Govern: Sr. Manuel Mas.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Govern ha presentat al Consell General la comunicació del Projecte d'adhesió del Principat d'Andorra a l'Organització Mundial del Comerç. Tramitació que ja s'ha iniciat amb la presentació d'unes cartes perquè és un

procediment força llarg i que òbviament no es farà d'una manera immediata.

Pensem que parlar de l'OMC o parlar del GATT és plantejar o replantejar una vella discussió que en aquesta cambra ja s'ha anat formulant i ha tingut diverses opinions amb diferents posicionaments i amb diferents valoracions al llarg ja de molt temps; s'ha passat des de no rotunds a sí totals, moments de dubtes, moments de no tants dubtes però amb aquest flux i aquest reflux que s'ha anat produint, amb tots aquests debats i amb tots aquests canvis d'opinió el temps ha anat avançant. Penso que des del moment -sinó recordo malament i els que fa més temps que estan en la cambra ho podran recordar més que no pas jo i segurament millor que no pas els més joves- el tema ja devia començar l'any 84 quan es va iniciar tot el tema de les negociacions en aquells moments multilaterals (Coprínceps, França, Espanya, Brussel·les) en relació a les dotacions del mercat comú per un règim comercial i que, d'alguna manera, tenia en aquell moment com a objectiu finalitzar amb els règims tradicionals que existien en aquella època i, amb aquesta expressió, tots vostès ja saben a quins temes ens referim.

És possible que, en aquells moments, si Andorra hagués pogut pertànyer al que aleshores és el GATT, hagués pogut solucionar certs problemes que hi havien per la llibertat del trànsit de mercaderies i que afectaven directament al comerç. El fet però -i el que ha de comptar és l'aspecte positiu- és que l'esforç conjunt de totes les persones que en aquells moment estaven en les institucions polítiques del país es va poder arribar -com deia- al resultat positiu de la signatura de l'acord de l'any 90 i que, ara, darrerament, hem pogut aprofundir i que està força consolidat.

Després, també hi ha un altre element que, de cara a aquesta adhesió que el Govern ara està tramitant, pensem que és fonamental i no solament per això, sinó en termes generals pel bé del país, que és evidentment la posta en pràctica de la Constitució, que ens ha donat un nou marc jurídic amb el qual podem actuar i especialment facilitar de cara als tercers, de cara als interlocutors amb els quals hem de tractar els diferents temes, que fan d'Andorra una major claredat en la nostra situació en tant que estat.

Dins d'aquest marc, pensem que també s'ha d'analitzar -d'una manera encara que sigui molt global- la constant evolució que ha tingut l'economia andorrana que sempre ha tingut una perspectiva d'anar-se adaptant a les

diferents situacions amb les quals s'ha anat trobant; podríem parlar de l'inici que va ser un comerç amb els veïns, després va ser més regional, després va ser més local, després va ser més nacional i ara estem en un món internacional i amb unes relacions constantment dins d'aquesta situació; són uns capçals qualitius constants en què la societat andorrana -com deia abans- s'ha anat adaptant.

De totes maneres, des del Govern pensem que, avui en dia, ens trobem -i això és una constatació que no cal ser un expert per fer-la i que estic convençut que tots vostès també compartiran amb mi- que el món està canviant amb una velocitat tremenda i que cada vegada hi han noves situacions i es produeixen uns fluxos que van eliminant les fronteres o les barreres que es puguin presentar i fa que aquesta adaptació que Andorra ha mantingut sempre com a característica general, avui dia es presenti gairebé a escala planetària. No es pot defugir, pensem, la internacionalització; Andorra, avui dia, està en aquest món i en aquesta situació i, per tant, si vol seguir avançant i progressant en tots els aspectes, ha de tenir en compte aquest aspecte, que és importantíssim. I entenem que un país que es tanqui, fa una renúncia a la seva prosperitat i al seu futur. Pensem que aquest és un aspecte fonamental del qual Andorra no n'és una excepció.

Per altra banda, l'entrada a l'ONU, al Consell d'Europa o a d'altres organismes internacionals ha fet que la presència d'Andorra en el món internacional es vagi assentant cada dia; anem a fer una experiència, òbviament tenim les nostres limitacions, ens falta encara poder completar bastant el marc d'actuació i els objectius que es puguin proposar, però és evident que si es vol projectar l'economia d'Andorra de cara al futur, s'ha d'entrar en aquest món en el qual, si no s'hi entra d'una manera automàtica o d'una manera voluntària, segurament ens sentirem empesos per la mateixa força, per la mateixa dinàmica de la societat internacional en la qual ens trobem.

Per altra banda, fa temps que des de diversos sectors d'Andorra es parla del famós camp dels serveis com a eina, com a clau, com a perspectiva de futur que ha de permetre una evolució i una obertura en un futur que tots creiem que hauria d'ésser força prometedor.

És evident que per poder tenir accés a aquest futur prometedor, necessitem eines, necessitem elements que

ens puguin permetre disposar de totes les accions que ens assegurin aquesta presència i aquestes possibilitats, no solament en el camp del comerç i dels serveis, però també la propietat intel·lectual, les telecomunicacions, els transports, els serveis financers són diversos exemples que es poden posar dins del marc d'aquest futur que penso que tots estem perseguint i que volem assolir el més aviat possible.

Amb aquesta ampliació del camp d'acció el Govern entén que ara és el moment d'entrar com a membre a l'Organització Mundial del Comerç. Ho és perquè de la mateixa manera que hem consolidat diversos aspectes polítics o institucionals -com deia abans amb organitzacions com l'ONU o el Consell d'Europa-, de la mateixa manera que pensem que hem pogut consolidar unes relacions fluides i estables amb la Unió Europea i que els hi puc assegurar a vostès en aquests moments que les perspectives amb la Unió Europea són altament positives, almenys amb els objectius que a curt termini teníem plantejats, com poden ser els programes de cooperació, en els que Andorra esperem que aviat podrà tenir una presència activa. Entenem també que l'Organització Mundial del Comerç, superada aquesta etapa amb la Unió Europea que en un principi era un símbol o un aspecte de certs recels, de dir que no fos cas que les relacions amb l'OMC poguessin impedir o poguessin ésser un obstacle amb la Unió Europea; avui dia, aquests obstacles pensem que s'han superat totalment i que, per tant, el camí està franc i està totalment lliure per poder-ho fer.

El pertànyer a l'Organització Mundial del Comerç facilitarà, entenem, les relacions globals i multilaterals tant amb els mateixos països que són membres d'aquesta institució com amb els diferents estaments i sectors econòmics i comercials i industrials que poden formar part o que poden estar connexes amb aquesta organització. I, a més a més, ens pot permetre una cooperació a través de la seva via amb d'altres institucions i, fins i tot, amb d'altres elements de caràcter econòmic.

Fa molt temps que es diu -i gairebé és ja un estereotip o gairebé sembla que sigui una utopia- que Andorra -ho deia fa un moment- ha de desenvolupar la producció de bens i serveis i que això s'ha de fer amb uns paràmetres d'alta qualitat. Entenem que l'adhesió, és a dir, esdevenir membres de l'OMC, ens ha de permetre el plantejament i les anàlisis, precisament, per poder arribar a aquestes fites que ens proposem i tenir els elements

també possibles d'aquesta evident necessitat de diversificació que Andorra posseeix.

I, un altre element que algunes vegades -potser no en aquesta cambra però en altres llocs- s'ha comentat amb diferents membres dels diferents Grups Parlamentaris que componen l'arc parlamentari- és que, d'alguna manera, estem enfrontats amb un compte enrera. Tots pensem, i d'això en som tots conscients, i penso que aquí també hi hauria unanimitat en la pròxima legislatura, que els quatre anys que venen són francament quatre anys delicats, són quatre anys importants, són quatre anys de repte, són quatre anys de prendre decisions molt importants; tots sabem les perspectives que hi han a la Unió Europea; tots sabem les possibilitats que hi ha d'augmentar el nombre de membres de la Unió Europea, d'aquesta globalització que s'està produint en el món i, per tant, pensem que d'alguna manera ens hem de preparar el màxim possible amb tots els elements que es puguin, per afrontar aquests quatre anys que s'apropen i que la pròxima legislatura haurà d'afrontar d'una manera directa.

Per tant, entenem que cal donar senyals de confiança, senyals que han d'ésser inequívokes, que han de ser fermes, que han d'ésser segures i que s'ha d'evitar al màxim tot l'aïllament amb el qual Andorra es podria trobar si no pren mesures determinants i si no es posiciona adequadament en aquest futur que s'apropa i que està al costat mateix del calendari.

És evident -i d'això n'hem de ser conscients- que l'accés, l'adhesió a l'OMC no és per si sola, per si mateixa una solució o la solució; en tot cas, seria un instrument per permetre les diferents possibilitats que Andorra pot tenir en aquest futur que dic és imminent. És, per aquests motius, que -d'una manera general- el Govern una vegada -insisteixo- entén que s'ha consolidat la presència a la Unió Europea, pensa que el pròxim pas és l'adhesió a l'OMC. Un pas que, en tot cas, no es fa d'una manera precipitada; és un pas que ha estat madurat, ha estat reflexionat; és un pas que, a més a més, s'ha discutit o s'ha parlat o s'ha tingut en compte tant en la mateixa Unió Europea, com amb totes les persones o amb totes les institucions amb les quals hem de tenir contacte, amb els mateixos països veïns, per mirar de tenir un horitzó ampli.

És evident que no hi ha res de segur, és a dir, l'únic que s'ha fet ara és demanar aquesta adhesió, però

evidentment no és cap garantia que la resposta sigui afirmativa. És a dir, és una qüestió que s'ha de treballar, que s'ha de fer un seguiment, que s'ha d'estar alerta; nosaltres entenem i pensem que tenim tots els arguments favorables perquè la demanda sigui acceptada a nivell favorable i és per això que hem entès que també s'havia de presentar aquesta comunicació al Ple de la cambra perquè n'estés degudament informada i, a la vegada, per demanar la posició favorable que voldríem esperar que fos unànime i sinó que fos àmpliament majoritària.

De moment res més, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grups Parlamentaris:

Agrupament Canillo-Massana? No?...

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, diré ja de seguida i per començar, el Sr. Ministre en acabar desitjava un suport unànime o majoritari a l'iniciativa. Queda ja clar que nosaltres donem suport a aquesta iniciativa. Malament podríem no fer-ho, quan nosaltres -el nostre Grup Parlamentari- l'any 94, en iniciar-se aquesta legislatura el dia 19 de gener, en el primer debat d'investidura, dèiem que la recent conclusió, en aquell moment recent, de l'acord internacional sobre el comerç i les taxes, l'anomenat GATT, obligava Andorra a presentar -era la nostra opinió ja aleshores i dèiem - llegeixo: "la seva petició d'adhesió als acords del GATT, una adhesió que n'estem convençuts que repercutirà en benefici de l'economia Andorrana i reforçarà la nostra posició negociadora a Brussel·les".

Per tant, sobre el plantejament general, sobre el qual el Ministre definia com una qüestió d'estat, tant des de l'àmbit econòmic i de consolidació del futur econòmic d'Andorra per poder fer d'Andorra un país viable, aquesta és una qüestió important. També ho és en relació a la

sobirania, la sobirania política de l'Estat andorrà i, aquí és on ens sentim obligats i jo diria que lamentem haver-nos de sentir obligats a fer algunes precisions en relació a la comunicació -no a l'intervenció ara del Sr. Ministre-inicial que ha estat publicada al Butlletí del Consell General núm. 38, pàg. 56, a l'apartat 4, que és pràcticament el de les conclusions: "Altres consideracions". És clar, aquí hem llegit, diu per exemple la comunicació del Govern que -i jo vull creure que aquí també, i abans el Sr. Cap de Govern ha parlat d'errors administratius, espero que aquí també n'hi hagi algun perquè la comunicació del Govern diu que "s'ha constatat una considerable progressió iniciada a partir de l'any 1995, per part de la Comunitat Europea en quant a l'eventual -subratllo "eventual"- acceptació del Principat d'Andorra com un estat de dret reconegut a nivell internacional gaudint de perfecta autonomia en l'àmbit de les seves relacions internacionals". És clar, això, potser hi ha un error en la data, sinó hi ha un error en els conceptes.

Després també es diu que no hi ha hagut cap mena d'obstrucció per part de la Unió Europea. La Comunitat Europea, això és al paràgraf següent del que acabo de llegir diu: "la qual ha expressat que no farà cap mena d'obstrucció."

Bé, si afegeixo a això també un altre paràgraf que també llegiré d'aquesta comunicació que diu: "El Govern ha subratllat que, en el marc de les bones relacions amb França, Espanya i la Comunitat Europea només -i subratllo "només"- presentaria la demanda formal d'adhesió a l'OMC en el cas d'existir una acceptació de les tres parts". Estem parlant de les tres parts, doncs: França, Andorra i Brussel·les. I, continua dient el Govern: "Avui és una realitat que les tres parts han fet conèixer no solament la seva aprovació sinó, a més, el seu vot favorable i suport actiu". Diu: "la seva aprovació".

Aquí sí que tenim un problema de reflexió de futur, compartint l'objectiu d'adhesió a aquest organisme. Un objectiu com aquest s'ha de plantejar des de les bones relacions entre Andorra i els dos grans estats veïns, una bona relació que la tenim aixecada o situada al nivell de principi constitucional i que, a més a més, doncs, el desenvolupament del mandat constitucional va portar a la realització d'aquest tractat d'amistat i de bon veïnatge i col·laboració amb els dos grans estats veïns.

Ara, és clar -sense voler fer els gegants, no és el nostre Grup Parlamentari el que mai ha volgut defensar allò que hem de fer els gegants- també hauríem de situar les coses allà on pertocuen: les bones relacions no són mai la submissió.

L'objectiu a aconseguir i que, segurament, compartim amb el Govern i amb que ha dit fa una estona el Ministre, és una bona relació amb els estats veïns en l'esperit d'equilibri que fixa la Constitució, però mai no podem -jo crec- ni insinuar en documentació oficial, que té transcendència pública, que les nostres decisions i moviments en el món exterior han d'estar sotmeses a la prèvia aprovació dels països veïns. I, això és el que dissortadament -i ja he dit, que estic convençut de que és un error i que ho he llegit malament- aquesta no pot ser la visió ni la voluntat d'aquest Govern ni de cap dels Governos que hi hagi hagut o hi hagi més endavant en el nostre país. La línia correcta o la línia d'estat no s'hauria d'apartar del que el mateix Sr. Ministre d'Exteriors escrivia diumenge passat en un diari de fora de les nostres fronteres, el diari "Avui" en un article -i aprofito per felicitar-lo sincerament ja que comparteixo aquells criteris- però, és clar, aquests criteris de definició general de l'estat i de respecte de la nostra personalitat des de la petitesa els hauríem de traduir, no solament en els actes, sinó també en documents com aquest.

Per tant, fetes aquestes precisions -i acabo com he començat- nosaltres donem suport a aquesta actuació quedant, ben entès, que del conjunt de la comunicació en els apartats més tècnics es dedueix que aquesta negociació durarà mesos -per no dir tot un any- i que, per tant, el Govern ara ha aprofitat una situació que des de Brussel·les o des de l'Ambaixada andorrana a Brussel·les s'ha considerat favorable, però que la negociació aquesta el Govern la deixarà apuntada i que, més endavant, la propera administració, sigui quina sigui, doncs ja amb una línia d'estat ja es determinarà.

Gràcies.

(El Sr. Josep Àngel Mortés abandona la sala de sessions a les 19h10)

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ladislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, per nosaltres -i ja s'ha dit aquí- aquest és un tema, doncs, que mereix la nostra atenció de forma molt especial.

A veure, d'entrada potser ens cal fer una breu recapitulació: per un costat i dins del dossier que el Govern ens ha tramés podem comprovar que en data del 14 d'octubre de 1996 el Sr. Manuel Mas, el Sr. Ministre notifica, doncs, per carta el desig d'Andorra d'adherir-se a l'acord que institueix l'Organització Mundial de Comerç i aquesta carta l'adreça tant al director general com al director de la divisió d'adhesions de l'esmentat organisme. A la vegada, amb dues altres cartes, fa saber aquest desig als ministres d'affers estrangers de França i Espanya i, amb la mateixa data, també tenim una carta del Sr. Albert Pintat que ho notifica a la Comissió Europea. Això passa -com deia- el dia 14 d'octubre del present any.

El dia 15 de novembre del mateix any, és a dir al cap d'un mes aproximadament, el Cap de Govern envia la documentació al Consell General i és a partir d'aquí que ens assabentem -com a mínim el nostre Grup Parlamentari- de les intencions d'adhesió del Govern a aquest acord.

Per tant -com dèiem-, amb més d'un mes de retard, arriba la informació al Consell i això bé, en certa forma, no deixa de preocupar o de sobtar una mica, tractant-se d'un tema d'especial importància i tractant-se a més d'un tema de política exterior amb el qual moltes vegades en aquesta mateixa sala i a dins de la Comissió Legislativa de Política Exterior s'ha fet recomanacions i s'ha posat -per part dels Grups i del propi Govern- molt èmfasi en el tema de la necessitat, doncs, de que hi hagi un consens.

No ens consta -repetim- que, ni a la Comissió Legislativa de Política Exterior, ni a la d'Economia, ni a la de Finances -comissions també afectades per aquesta problemàtica-, hi hagi hagut sessions de treball destinades a parlar d'aquest plantejament i, a la vegada, sessions de treball del nostre Grup Parlamentari que podia haver fet amb el Govern. Això tampoc s'ha fet.

Per tant, el Govern ha agafat una opció que és la de portar d'entrada el tema al Ple del Consell. Una opció fins a cert punt correcta, perquè el Ple del Consell té, més que cap altra institució, capacitat per debatre sobre aquesta qüestió. El que passa és que, és clar, ho fa un mes després o més d'un mes després d'haver iniciat la demanda d'adhesió i aquest és un plantejament que nosaltres no compartim i aleshores segur que aquesta no és la millor manera d'iniciar la discussió d'un tema tan important. Perquè la decisió política que hi ha associada a l'adhesió a l'Organització Mundial del Comerç és molt important i ho és, sobretot, des del punt de vista de l'àmbit de la política econòmica i aquesta decisió nosaltres -ja ho avancem ara- no estem avui en disposició de prendre-la per tal com s'ha portat a terme el plantejament d'aquest debat. No hem tingut temps ni de processar bé la informació i a la vegada, doncs, pensem que hi ha diferents implicacions que intentarem presentar al llarg d'aquest debat i que la veritat és que pensem que val la pena discutir amb molta calma i amb molta serenitat.

Al nostre entendre, cal valorar bé els costos i els beneficis que es poden derivar d'aquesta adhesió. Té raó el Sr. Manuel Mas, aquest no és un tema nou. En relació al tema de l'adhesió als acords del GATT, doncs, la vida política i econòmica andorrana ha anat tenint moments de discussió, hi ha hagut moments de més dubte, hi ha hagut moments que semblava més clar que calia fer això però, en tot cas, sí que cal valorar de forma molt freda els costos i beneficis que per l'economia andorrana pot implicar el fet d'adherir-nos a l'Organització Mundial del Comerç. I això mateix, aquesta necessitat de valorar-ho en termes de costos beneficis, ho remarquen i ho afirmen els professors Demaret i Marescau en un dels informes -en concret aquest firmat el dia 7 de maig de 1996- que ens ha tramés Govern i, per tant, aquesta feina de costos/beneficis al nostre entendre demana un necessari temps de reflexió.

Hem de dir que, dins del dossier que ens ha enviat Govern, ens ha fet arribar informació sobre els requisits que cal per formular l'adhesió. Entre aquests requisits, per exemple, cal esmentar que cal elaborar un memoràndum sobre el règim del nostre comerç exterior, així com que cal disposar de les estadístiques corresponents en relació al nostre comerç exterior; a la vegada, aquesta elaboració s'ha de fer per un posterior examen conjunt del memoràndum entre l'estat candidat, és a dir, Andorra i un grup de treball constituït per diferents estats membres -tema com a mínim complex; a la vegada, després de l'elaboració

d'aquest memoràndum, el que s'ha de fer es iniciar i finalment concloure negociacions bilaterals amb tots aquells estats que estiguin interessats a mantenir qualsevol tipus de relació d'intercanvi de mercaderies o de serveis, i aquestes negociacions bilaterals es fan en base a un llistat de compromisos que ha de presentar l'estat candidat, és a dir, que Andorra ha de presentar, dins d'aquestes negociacions, un llistat de compromisos a tots els estats que formen part de l'OMC que ho demanin i que, finalitzades aquestes negociacions, s'ha d'establir també una llista de concessions i compromisos als quals arriba Andorra amb tots aquests estats amb els quals ha tingut contactes bilaterals i aquestes concessions i compromisos finalment han d'ésser examinats a nivell multilateral per tota l'OMC.

Per tant, aquests requisits -només n'he remarcat alguns- ja ens donen una bona noció de la complexitat del tema que ens ocupa. Una complexitat que, al nostre entendre, el que implica és que ho haguem d'agafar amb importants dosis de prudència.

Nosaltres estem disposats, i així també ho volem deixar clar, a començar a valorar -com deia amb prudència i sense precipitacions- la necessitat d'adherir-nos a l'acord de l'OMC, però com ja hem apuntat abans, al nostre entendre, és prematur que el Consell General pugui donar avui el seu parer definitiu sobre un tema que pot tenir gran incidència -com dèiem- en la nostra economia.

Se'ns comunica també, en el dossier que ens ha fet arribar el Govern, que en l'àmbit diplomàtic, França, Espanya i la Comunitat Europea han donat ja el seu vist-i-plau i el recolzament a la demanada d'adhesió d'Andorra. Pel que sembla -i això està molt bé- el Govern ha perdut més temps fent contactes exploratoris i de diplomàcia fora de les nostres fronteres que dins del Consell General -ja li he dit que en el cas primer està molt bé, però que deplorem que en el segon cas no s'hagués actuat de la mateixa manera. I aquest és segurament el fet de que s'hagi aconseguit el recolzament diplomàtic, un aspecte força important i sens dubte necessari, però que per nosaltres no acaba de resultar suficient perquè avui puguem acabar de prendre la decisió o el pronunciament que se'ns demana.

Perquè, a part de l'aspecte diplomàtic i de política exterior, hem de fer una important reflexió econòmica i aquesta hem de lamentar que el Govern ens la faci arribar de forma excessivament genèrica.

Sr. Mas, estem d'acord amb el seu discurs sobre la globalització de l'economia, la mundialització, la deslocalització, etc. Tota l'anàlisi que ens fa sobre els canvis econòmics que el món ha patit o ha experimentat els últims anys el compartim plenament, però és clar, és una anàlisi molt genèrica, amb la qual no hi ha més remei que estar-hi d'acord; però pensem que és insuficient per acabar d'afinar l'opinió que avui vostès ens demanen.

Se'ns diu dins l'informe que ens han presentat que l'adhesió a l'OMC ens permetrà identificar quins són els sectors específics de creixement mundial i que ens permetrà promoure plans d'actuació; perfecte, hi estem totalment d'acord. Se'ns diu també que ens permetrà participar en l'increment del comerç de mercaderies i serveis i en la supressió de discriminacions; bé, també hi estem d'acord. Però és que pràcticament només se'ns diu això i aquest és un pobre discurs econòmic, si bé el tema està molt ben resolt en l'àmbit diplomàtic; és un pobre discurs econòmic que no és prou precís per argumentar l'adhesió a l'OMC.

Al nostre entendre -com dèiem abans- la valoració positiva d'aquesta adhesió només es pot justificar si els beneficis polítics i econòmics que d'ella se'n deriven són superiors als costos que plantegen. I, aquest important aspecte, avui, l'Agrupament Nacional Democràtic no l'acaba de tenir clar; és que no el pot tenir clar tal com han anat les coses, tal com s'ha plantejat aquest debat, tal com ha arribat la informació i la informació que ens ha arribat. La informació ens ha arribat tard i, a més a més, és insuficient.

Potser el Govern, amb els contactes exploratoris que reconeix haver fet al llarg dels anys 95 i 96, sí que la té la informació, però si la té, aquesta no es dedueix -la informació econòmica precisa que demanem- dels materials que s'han adjuntat.

D'aquests materials se'n desprèn que el Govern té una idea clara sobre la forma, sobre el procediment que cal seguir per concloure l'adhesió -cosa que no és poc perquè és força complicat- però, en canvi, no queda prou ben explicitat el posicionament de Govern quant al fons, quant al contingut, quant a les repercussions possibles sobre la política econòmica i sobre l'economia del país.

Per tant, i de forma molt estretament determinada per la manera en què Govern ha organitzat el present debat, l'Agrupament Nacional Democràtic, doncs, té uns inevitables

dubtes, tota una sèrie de preguntes, tota una sèrie de preocupacions que, sense que aquí estiguin completament sistematitzades i sense vocació de que siguin exhaustives, sí que els hi volem fer arribar perquè, precisament, entenem que aquest debat en el Ple del Consell serveix per això: per debatre, per parlar, per parlamentar i, ja que no hem pogut fer-ho abans de que iniciessin l'adhesió, com a mínim, com que el procediment és prou llarg, sí que els hi voldríem fer arribar doncs una sèrie de plantejaments.

La primera consideració o la primera pregunta que els hi volíem formular, és si ja s'han definit els criteris amb els quals el Govern pensa elaborar el memoràndum -el que cal fer en referència sobre el règim del nostre comerç exterior- i si ja tenen a punt el corresponent recolzament estadístic per elaborar aquest memoràndum? -recordem que això és un requisit o és un pas procedimental dins de l'adhesió. I, a la vegada, voldríem demanar, dins d'aquesta primera pregunta que formulem, si ja s'ha creat una cèl·lula administrativa per preparar l'elaboració d'aquest memoràndum?

En segon lloc, també ens interessaria saber si ja s'han definit els criteris amb els quals s'encararan les negociacions bilaterals que s'han d'efectuar amb tots aquells estats membres de l'OMC que ho desitgin? I si ja s'han definit també els apartats a incloure a les llistes que se'ns exigiran i les concessions que Andorra haurà de fer per tal d'adequar-se als principis de no discriminació i de reciprocitat que exigeix l'OMC -des d'un punt de vista general tots hi estem d'acord però voldríem saber exactament quina incidència poden tenir, quin impacte poden tenir en la nostra economia?

En tercer lloc, també voldríem demanar al Govern si aquest ha valorat de forma acurada el tema vinculat al fet que l'adhesió a l'OMC pot condicionar de forma important el nostre desenvolupament legislatiu intern, si han valorat, doncs, l'impacte que aquest pot tenir en la producció de legislació, de normatives i de decrets que el nostre estat ha de continuar formulant?

I, en quart lloc, voldríem també demanar si el Govern té tota la informació necessària per prendre de forma racional totes les possibles decisions que en matèria de política econòmica queden associades a l'adhesió a l'OMC? I fem aquí referència sobretot al debat necessari sobre el model econòmic de creixement del nostre país. Per un costat, i això els assessors i vostès, que ens han fet

arribar els materials en parlen, hi ha un model de mercaderies que ha tingut molt pes dins de l'estructura econòmica andorrana; hi ha un model que algun assessor anomena del que és immaterial, del sector serveis -el Sr. Mas n'ha parlat- i que pensem tots plegats que és un sector que ha de créixer. Però, en tot cas, ens agradaria saber si l'adhesió al GATT obliga a condicionar de forma molt clara la reflexió sobre aquests dos possibles models i, per això, voldríem saber si segons el Govern aquests dos models són complementaris o són alternatius? Si el Govern considera que són complementaris, voldríem demanar si aquesta complementarietat queda permesa pel nostre possible encaix dins de l'OMC i, si el Govern pensa que són alternatius, ens agradaria, doncs, que ens expliqués una mica quin pla d'etapes o com ha previst el canvi del pes d'un model al pes més important de l'altre, és a dir, com ha previst el canvi del model de les mercaderies al model dels serveis.

És clar, tot això són dubtes que no queden reflectits en la documentació que se'ns ha enviat i són dubtes que queden molt estretament relacionats al tema de l'adhesió als acords del GATT o en aquest cas -per dir-ho amb la nova terminologia- amb el tema de l'adhesió a l'OMC.

És cert que alguns dels dictàmens que se'ns han proporcionat sí que, de forma parcial, apunten algunes respostes a aquestes qüestions que aquí hem plantejat.

Però, nosaltres el que voldríem més explícitament és conèixer la posició en relació a aquest seguit de dubtes que aquí hem explicitat i que, com hem dit, no són exhaustius ni estan sistematitzats.

Pensem que caldrà continuar parlant de tota aquesta problemàtica.

Si el Govern ja ha pres aquestes decisions o sap la resposta a aquestes preguntes i si el Govern ja té tota aquesta informació, estem disposats, quan sigui, a mantenir les reunions de treball que calguin.

Per concloure -ja vaig acabant, Sr. Síndic- voldríem tornar a insistir sobre el fet que aquest aspecte que hem comentat al final i tota la intervenció ha anat sobretot dirigida a intentar posar èmfasi en la complexitat del tema, tant des del punt de vista jurídic com polític i econòmic. I, per tant, volem insistir en el fet de que, si bé és cert que és important que es disposi de recolzament diplomàtic, nosaltres considerem que això no és suficient

per ja iniciar, sense acabar de tenir aclarits tota una sèrie de dubtes, les negociacions bilaterals que exigeix l'adhesió.

Segons la nostra opinió, queden molts dubtes -com hem dit- sobretot en l'àmbit econòmic que cal aclarir.

No volem, per tant, que la precipitació condicioni un debat tan important com aquest.

A més, també volem recordar que la legislatura s'acaba i que d'aquí a pocs dies el Govern estarà en funcions; per tant, no sabem si també és prudent que un Govern en funcions iniciï les negociacions bilaterals que queden previstes amb el reglament o amb les disposicions necessàries per tramitar l'adhesió.

Nosaltres -volem insistir, això sí- hem rebut el tema amb l'interès que es mereix; és un tema importantíssim. I com li hem dit estem, Srs. Ministres, Sr. Cap de Govern, disposats a analitzar-lo i també discutir-lo i així mateix reiniciar formalment el seu estudi quan s'iniciï la propera legislatura amb la prudència requerida i la informació necessària.

Per ara, això és tot el que els hi podem dir. No podem anar més enllà.

Ens queda finalment felicitar-los per haver iniciat contactes exploratoris en un tema tan important, així com per el suport diplomàtic obtingut.

Malauradament també ens queda reprovar enèrgicament el fet d'haver encetat els tràmits de procediment d'adhesió sense haver-ne informat als grups que integren el Consell General i la precipitació amb la que almenys de cara al parlament -segons el nostre entendre- han actuat.

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

Bé, molt breument, jo m'adhereixo a moltes de les remarques que acaba de fer el Sr. Ladislau Baró i forçosament seré repetitiu en algunes de les coses que ell ha dit.

D'una banda destacar la complexitat, efectivament, del tema.

El fet també que, segurament com en tants d'altres casos, s'hauria d'analitzar la possibilitat d'aquesta adhesió del Principat d'Andorra a l'OMC des d'un punt de vista del que és cost/benefici.

Remarcar també el poc temps del que hem disposat per analitzar una qüestió tan complexa. Ahir, doncs, amb algun company aquí present, dèiem que possiblement això fos com almenys tan complex com l'acord amb la Comunitat Europea i que això no és una cosa que es pugui decidir ni tenir clar en una setmana.

La conclusió de tot això, per tant, és la suspensió del nostre judici en un sentit o en un altre mentre no obtinguem més informació i mentre no haguem pogut fer una anàlisi en profunditat del tema.

I, a la vegada l'oferta de col·laboració -com també han manifestat altres forces- al Govern en allò que poguem ajudar, tant en l'anàlisi interior, com de cara fora, perquè això pugui esdevenir una realitat si és que és convenient de fer-ho.

Finalment, també una pregunta; és si vostès han demanat el parer de la Cambra de Comerç, és a dir, si han establert alguna mena de contacte o si s'han assessorat o si hi ha hagut algun tipus de relació per implicar aquesta entitat -si més no de forma consultiva- en aquest procés.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Manuel Mas.

El M.I. Sr. Manuel Mas:

Sí, Sr. Síndic.

Breument per fer uns aclariments i unes respostes.

En primer lloc respondre al Sr. Bartumeu. Efectivament, és molt possible que el to d'alguna redacció sigui excessivament col·loquial i que se'ns hagi escapat alguna expressió que en l'informe oficial possiblement no ha de constar. Evidentment, no hi ha cap tipus de submissió; això, vostè ho sap perfectament que tampoc aquest no és el nostre, ni tampoc el meu particular parer en aquest aspecte.

En tot cas -i enllaçant-ho una mica amb el que deia el Sr. Baró i així també aprofito per contestar una part del seu passatge- quan vam començar els nous contactes amb la Comunitat Europea, a partir del nomenament del nostre Ambaixador, ens vam adonar que en principi hi havia una certa postura no diré d'oposició, però sí de recel en quant Andorra es pogués moure pel seu compte en segons quins àmbits, especialment de tipus econòmic, en el món internacional.

Lògicament, això ha comportat tota una sèrie d'actuacions tant a Espanya, com a França, com a Brussel·les, no perquè ells ens donessin l'autorització o, fins i tot, una expressió que em sembla que tampoc és gaire afortunada que és l'assentiment per poder actuar, sinó, lògicament, per conèixer el seu parer, tant d'Espanya, com de França, com de Brussel·les. Perquè, òbviament, nosaltres hem pogut constatar -i això pot ser una opinió subjectiva però que cadascú se la pot després aplicar en el sentit que cregui oportú- que en molts aspectes o en determinades decisions que s'han de prendre en segons quins àmbits internacionals l'opinió o si no es vol l'opinió, el no rebuig dels estats que tenim més a prop pot facilitar bastant el camí de les coses. Si els nostres estats veïns manifesten algun inconvenient o manifesten algun obstacle o manifesten alguna postura, doncs, ens poden dificultar bastant la nostra progressió o la nostra adhesió a segons quins llocs. Per tant, s'han de mirar de fer les coses amb una certa coordinació i és en aquest aspecte que va dirigida únicament aquesta expressió que efectivament i segurament no és la més afortunada i la que caldria aquí.

A part d'això agraeixo, Sr. Bartumeu, lògicament les seves paraules i, efectivament, reconèixer que, de la seva part, l'any 94 ja s'havia manifestat en aquest sentit.

Pel que fa a l'exposició del Sr. Baró, que ha estat molt més extensa, molt més llarga, li diria que potser hi ha una qüestió d'oportunitat, essencialment; és a dir, hi ha evidentment una qüestió de fons que vostè ha manifestat i que òbviament nosaltres també hem tingut en compte però també hi ha una qüestió d'oportunitat. És molt possible que aquest plantejament que fem avui, no és molt possible, segur, no l'haguéssim pogut fer fa dos anys enrera; perquè les condicions que en aquell moment existien, possiblement no ens permetien aquesta oportunitat d'anar cap endavant i de poder presentar aquestes cartes que ara s'han pogut presentar perquè, segurament, en aquells moments hagués estat bastant més difícil i, si més no, més complex del complex que és ara.

Per tant, hi ha hagut aquesta, doncs, aquesta acció -que vostè ha definit com a diplomàtica- que ha portat el seu temps, que ha comportat les seves negociacions, que ha comportat les seves converses i amb la qual hem pogut arribar al que finalment nosaltres entenem un final feliç; en l'aspecte doncs de que entenem que, ara, era el moment de presentar aquestes cartes.

La presentació d'aquestes cartes no és res més -com vostè molt hàbilment ha pogut conèixer i ha manifestat- que un inici d'un procés. L'inici d'un procés que és molt llarg, que no s'acaba el mes vinent i que no l'acabarà aquest Govern quan estigui en funcions i que, lògicament, l'haurà d'acabar el pròxim Govern i el pròxim parlament, perquè és un procés que no durarà ni un més, ni tres mesos, ni sis mesos, sinó que serà bastant més llarg, no solament per aquestes implicacions a les quals vostè manifestava de tots els dossiers que s'han de formalitzar, sinó per la mateixa complexitat de tot el tema. Per tant, no hem fet res més ara que iniciar un procés que, en el seu moment, es culminarà i que l'OMC manifestarà la seva opinió i que Andorra tindrà que manifestar la seva opinió i que, lògicament, l'última paraula sempre la té el Consell General, perquè qualsevol decisió en aquest aspecte que hagi de prendre el Govern -com vostès saben- ha d'ésser ratificada en el seu cas pel Consell General.

Per tant, l'únic que s'ha fet ara és iniciar el procés -que torno a insistir serà molt llarg- i que, d'alguna manera, el fet que vostè trobi que ha passat un mes en arribar la carta que vaig enviar a Sindicatura, doncs, jo li podria assegurar que s'hagués pogut enviar en una setmana, segurament. Malauradament i això, segurament, a vostè no li servirà d'excusa, però li puc dir que els

mitjans humans i materials en el Departament de Relacions Exteriors són molt minsos i, per tant, anem fent la feina de la manera que podem. Evidentment, aquest retard d'un mes no és cap element que pretengui amagar ni distreure cap informació, ni cap element al Consell General, sinó tot el contrari, perquè les proves són la documentació que ha estat presentada, i ha estat presentada amb tots els elements perquè el Consell General estigui degudament informat. Per tant, no crec que aquest sigui un aspecte que pugui obstaculitzar o que pugui impedir un diàleg obert i ample en aquest aspecte.

Què s'han de prendre compromisos? Per descomptat. Com s'han de prendre compromisos quan es va a l'ONU, quan es va al Consell d'Europa, quan es va a l'OSCE; en tots els organismes internacionals en els quals participem és obvi que Andorra, en tant que membre, i més si vol ser membre de ple dret i, a més a més, si vol participar-hi activament com pensem que ha de ser el cas, comporta uns compromisos, comporta uns drets i comporta uns compromisos. Això és lògic.

De tota manera, hi ha un aspecte que penso que és important i que vostè també l'ha mencionat de passada i és que s'actua amb prudència i s'ha actuat amb prudència i es continuarà actuant amb prudència i penso, en el futur, sigui quin sigui l'executiu que hi hagi o el parlament que hi hagi, haurà de continuar actuant amb prudència, per una raó molt senzilla, perquè la nostra postura, la nostra situació, el fet de ser un estat petit, ens obliga a actuar amb prudència sempre, no únicament amb el tema de l'OMC sinó en tots els temes generals. Hem d'actuar amb prudència quan estem en el món internacional precisament perquè intentem guanyar el màxim i si s'ha de perdre alguna cosa - si és que s'ha de perdre alguna cosa perquè pensem que no s'ha de perdre res- perdre el menys possible i, per tant aquest és un principi que ha d'inspirar totes les actuacions que es facin en el camp internacional d'una manera general.

He anat apuntant, més o menys, les diverses qüestions que vostè ha anat plantejant. Li avanço d'entrada -òbviament com sempre s'ha fet a més tant des del Govern en general com des del Ministeri de Relacions Exteriors- l'oferta de diàleg i de respondre a les seves preguntes amb més definició i amb més concreció que el que jo ara podria fer. Entre d'altres coses, perquè hi han aspectes que escapen ja a la competència del Ministeri de Relacions Exteriors que, com vostè sap, és essencialment de

coordinació dels diferents elements i, per tant, aquí ja hauríem d'entrar diferents elements.

S'han definit els criteris pel memoràndum? No s'han acabat de definir; s'està treballant en el tema; s'estan definint i òbviament és un element que es tindrà en compte en el seu moment també a nivell d'informació en el Consell General.

S'ha creat una cèl·lula administrativa? En aquests moments encara no hi ha una cèl·lula administrativa expressa per aquest tema, entre altres coses perquè en aquests moments no s'ha plantejat encara cap aspecte que pugui comportar la creació d'aquesta cèl·lula administrativa concreta, sinó que possiblement a mida que es vagi avançant s'hi podrà arribar.

Els altres aspectes de criteris per les relacions bilaterals; els apartats de compromisos; la valoració del condicionament legislatiu, aquest, evidentment que comportarà uns condicionaments i, evidentment, que Andorra haurà d'adaptar la seva legislació al món internacional. De la mateixa manera que ens passa quan entrem en els demés llocs, de la mateixa manera que ens pot passar també amb els contactes que tenim amb la Unió Europea; són compromisos que es van adquirint i que comportaran forçosament una adequació de la nostra legislació de cara al futur. Tenim ja casos que fan referència a la Unió Europea i al Consell d'Europa que, d'alguna manera, ens van abocant per tenir una adaptació en aquest sentit i és obvi que l'adhesió a l'Organització Mundial del Comerç també ens hi portarà.

Model econòmic? Dependrà també molt de les decisions que es puguin prendre aquí al respecte. Jo entenc -i és una opinió en aquests moments que li explico personalment- que el model econòmic que vostè plantejava pot ser complementari: hi ha d'haver-hi l'aspecte de mercaderies, l'aspecte de comerç i l'aspecte de serveis. No hi ha cap element fins avui que ens permeti entendre que hi ha un obstacle aquí o que es pugui presentar un obstacle en aquest aspecte. De totes maneres, són qüestions que s'aniran veient a mesura que es vagi avançant amb les negociacions que es puguin permetre. I és obvi que, en el seu moment, qui tindrà la darrera paraula serà el parlament, en el sentit de que quan s'arribi al final de tota la negociació, es dirà sí a l'adhesió o no a l'adhesió.

Avui per avui, nosaltres amb els elements que tenim, entenem a Govern -i aquesta ha estat l'exposició que he fet anteriorment- que avui hauria d'ésser sí a l'adhesió perquè això ens portarà molts més beneficis que no pas aspectes negatius.

Reitero, tant a vostè personalment, com al seu Grup Parlamentari, com a tots els Grups Parlamentaris de la cambra, que qualsevol informació, qualsevol aspecte, estem disposats directament a través del Ministeri, directament a través de l'Ambaixada a Brussel·les, que és la que ha conduït i la que ha portat tot el gruix de les negociacions iniciades fins avui, que estem a la seva disposició per donar el màxim d'informació complementària i per respondre més acuradament a aquestes preguntes que vostè m'acaba de fer.

No entenem que hi hagi precipitació Sr. Baró, li dic amb tota sinceritat. Hem estat treballant-hi gairebé dos anys i aquesta és la culminació d'una reflexió que hi ha hagut durant tot aquest temps; per tant, no creiem que s'hagi formulat això amb precipitació.

Quan al poc temps amb què vostè ha acabat també la seva intervenció, jo gairebé li diria que em felicitaria si el seu únic inconvenient pogués ésser aquest: en el poc temps que li hem presentat. Perquè efectivament les coses han anat com han anat; nosaltres entenem que ho hem presentat amb un temps; Sindicatura ho ha tramitat, ho ha presentat al Consell General, aleshores senyal que s'ha entrat dintre del tràmit parlamentari que això podia tenir.

Jo no voldria ara equivocar-me i no voldria ara tampoc fer ús de la meva memòria que de vegades s'equivoca fàcilment; penso que algunes vegades, possiblement, de manera informal i jo m'atreviria a dir inclús que en alguna reunió que he mantingut amb la Comissió Legislativa de Política Exterior del Consell General, alguna vegada sinó s'havia entrat a fons en el tema, però sí que s'havia ja, si més no anunciat, que el Govern tenia damunt de la taula, si més no, el plantejament d'aquest dossier i que alguna vegada n'havíem parlat. Insisteixo que no voldria ara equivocar-me en referència a aquest aspecte, pensava que s'havia fet sinó s'havia fet jo torno a reiterar tota la meva plena disposició, del Govern i de tothom d'informació.

Acabo amb la darrera pregunta que m'han fet des d'Iniciativa Democràtica Nacional en el sentit que la Cambra de Comerç fins ara no ha pres part en aquests

aspectes, perquè òbviament entenem que hi ha un procés que s'inicia per una acció política i que, per tant, hi ha una primera part que és essencialment política i després s'ha d'entrar en els demés aspectes. És obvi i és evident que la Cambra de Comerç, com els demés agents que puguin estar implicats en el tema, seran convidats a les converses perquè puguin participar i també puguin donar la seva opinió al respecte.

De moment res més, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Alguna paraula més? Sr. Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Jo, quan em refereixo a la precipitació, és a la precipitació a la que el Govern ha abocat als Grups Parlamentaris a analitzar un tema tan complex. Jo no els hi estic dient que vostès hagin actuat amb precipitació. Com a mínim -i ja els hi he dit abans- pel que sembla respecte a la feina diplomàtica que s'ha fet, això no es pot dir de cap manera que sigui així, però el que passa és que nosaltres sí que ens hem vist abocats a treballar amb precipitació.

Pel que fa a la feina més dels aspectes econòmics o de les implicacions econòmiques que pot tenir l'adhesió, ja no sé si precipitació és la paraula adequada però, en tot cas, sí que em dóna la impressió que el tema potser no acaba d'estar prou treballat. També estic d'acord amb vostè que temps hi haurà per fer-ho.

Quan a la consideració que ens ha dit que ara és un bon moment, que és una bona oportunitat política; és clar, això també ho sabien vostès però en tot cas a nosaltres, com a mínim al nostre Grup Parlamentari, no ens ho havien notificat.

Pel que fa al que vostè ha dit que potser sí que a la comissió algun cop de forma molt col·lateral s'ha esmentat aquest tema, però a mi m'hauria de fallar molt la memòria -i sinó els companys de la comissió ho poden ratificar- però, a mi en sembla que entrar a parlar d'aquest tema en la comissió legislativa no ho hem fet. Per tant, precipitació sobretot la que vostès ens han provocat

a nosaltres havent-nos de mirar això ràpidament i demanant-nos una opinió.

Ja li dic, és un tema que n'haurem de tornar a parlar perquè té, al nostre entendre, molta importància.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Dono doncs el debat per clos.

Passem a l'onzè punt de l'ordre del dia:

11- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pels Consellers Generals, Srs. Ladislau Baró Solà i Jaume Bartumeu Cassany, per escrit de data 27 de novembre de 1996.

Pregunta entrada conjuntament per l'Agrupament Nacional Democràtic i per Nova Democràcia.

Passo la paraula al Sr. Gilbert Saboya per l'Agrupament Nacional Democràtic i posteriorment al Sr. Jaume Bartumeu per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, tal com recorda una mica el text de la pregunta, aquesta es formula, doncs, en base a les reiterades declaracions que han anat sortint en els mitjans de comunicació sobre l'adjudicació dels canals suplementaris que té previst fer el Govern. La pregunta, doncs, va en el sentit de si se'ns pot afirmar o no que s'ha pres aquesta decisió o si ja està decidit; però el que és més important, és els criteris que s'han seguit per això i les empreses escollides però sobretot els criteris. Perquè en tot el que és difusió cultural, en concret, en particular hi ha hagut un criteri, almenys un, i aquest és prou important com per ésser mencionat que s'ha anat seguint i que és el criteri d'equilibri. I, no solament s'ha anat seguint en política del que era difusió cultural, sinó que s'ha anat seguint en molts altres aspectes i jo crec que amb un encert que la història d'Andorra doncs permet de confirmar. I, en tot cas, és un criteri que com a mínim mereixeria vocació de continuïtat. I com que ha estat un criteri que ha inspirat l'acció d'Andorra, no tant sols

en el terreny cultural, sinó també en d'altres terrenys com el terreny exterior en el seu moment etc., el variar aquest criteri jo crec que almenys el que sí necessitaria és un debat ampli.

Per tant, jo no m'estendré gaire més. No sé si la lectura de la pregunta es farà després per part de la Sra. Secretària i el Sr. Bartumeu potser volia complementar la pregunta, ja que s'ha presentat conjuntament.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la pregunta, efectivament, s'ha presentat conjuntament perquè forma part d'una preocupació comuna que va més enllà de criteris electoralistes com els que abans el Sr. Cap de Govern -segons la meua modesta però responsable opinió- en la seva desafortunada intervenció ha volgut acusar als grups de l'oposició.

Nosaltres, aquí, estem preocupats, efectivament, el Grup que jo represento, per aquest criteri d'equilibri i fixeu-vos que, precisament, fa una estona, en un tema d'estat, doncs aquí ha resultat que com que era un tema d'estat estàvem d'acord Govern i oposició en què s'ha de mantenir aquest equilibri. Per tant, és clar, si s'ha de mantenir l'equilibri s'ha de fer des de la seriositat. A nosaltres ens preocupa saber si en l'exercici d'una facultat que té el Govern i que nosaltres no li discutirem perquè, a més a més, ja li vam donar aquí mandat d'ampliar amb tres canals més la recepció exterior, no entén el Govern que un d'aquests tres canals -dic bé un- ha d'ésser d'expressió francesa, tant per equilibri de relació exterior amb els nostres veïns, com també per una qüestió estrictament d'equilibri cultural de les generacions andorranes actuals i, especialment, de les futures.

I després, la seriositat és perquè com que ja estem en aquest marc de rumors i comentaris, ens preocuparia que totes aquestes gestions que s'estan fent al sud dels Pirineus ens portin algun dia haver de descobrir nous compromisos escrits que no tindrien res a veure amb el mandat que té el Govern d'instal·lar tres canals de televisió exterior amb el sistema tradicional.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies, Sr. Síndic...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, el que no s'ha llegit és la pregunta.

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, està presentada pel President del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic i per jo mateix i diu:

"A la llum de les reiterades declaracions fetes als mitjans de comunicació, semblaria ser que Govern té adjudicats ja els canals suplementaris de televisió hertziana.

Primer: És això cert?

Segon: En cas afirmatiu, quins han estat els criteris de Govern per a l'adjudicació i quines són les empreses escollides?

Aquesta és la pregunta.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Primer, una petita precisió; les paraules tenen la importància que tenen. No és i jo no diria "adjudicats" en cap cas, sinó més aviat "atribuïts". No adjudiquem res perquè "adjudicar" seria com donar com un dret i no l'estem

donant, com crec que no té cap dret cap dels propietaris, de les empreses o dels estats que fan arribar televisió a Andorra des de fa anys. Potser el Canal 33 és l'únic que tenim traces i que hi ha un contracte, a l'hora que el Canal 33 català va haver-se de compartir amb les incipients emissions de la televisió andorrana quan es feien només per períodes parcials. Per tant, "adjudicar" no "atribuir" sí perquè és més correcte.

Llavors, no és cert que s'hagin atribuït, en aquest cas, sinó que l'única cosa que s'ha atribuït és un canal -això sí- a Antena 3 (canal espanyol) que des d'ara, avui mateix segurament, es deu estar veient al Clot d'Andorra la Vella, Escaldes-Engordany i potser a Encamp, és a dir, a la part servida per Carroi. Si el fred que fa a Carroi o feia ahir al Maià -és més que el que fa aquí tanmateix- ha permès als tècnics del Servei de Telecomunicacions d'Andorra -estoicament- acabar la instal·lació i crec que ho estan fent. Més endavant, en poc temps, és a dir, el dilluns vinent o el diumenge -com és el compromís- quedarà estesa l'arribada de l'Antena 3 a tot el país.

L'altre canal encara no està atribuït, ni decidit, ni res de tot això.

Llavors, per parlar d'equilibri, és clar, ens hem de posar d'acord del que parlem i això és el gran debat d'alguna manera; tenim tres televisions de parla francesa i, per tant, de cultura francesa, de les quals una és privada i dues són públiques, eren totes públiques fa uns anys; tenim dues de parla espanyola i dues de parla catalana i l'andorrana, a més a més, naturalment.

L'equilibri es situa avui dia d'alguna manera si voleu a favor de les franceses si parlem de cultura no d'estats. Estem parlant d'una llengua francesa amb una cultura francesa; d'una llengua castellana amb una cultura castellana i de llengua catalana. Amb l'afegit d'Antena 3 es restableix l'equilibri -diem-ho així- entre les espanyoles i les franceses i amb perjudici de les catalanes i això és el que em sap més greu. Ens hagués agradat molt poder escollir a tots nosaltres, segurament, un altre canal català fos el que fos que hi hagués un a França que per exemple no hi és o bé que pogués arribar aquí. No sé el Canal 9 de València, malgrat que és molt poc català perquè hi han moltes emissions en castellà també, però en fi no és el cas.

I, com que evidentment no és tracta de fer més d'un canal en català per restablir l'equilibri, hem optat perquè Antena 3 fos la primera a qui s'atribuís la possibilitat d'emetre durant el temps que duri el sistema hertzià.

I dic això, perquè Antena 3 doncs, entre d'altres coses, té l'índex d'audiència -diuen- més gran ara a Espanya en aquests moments.

No hem fet una enquesta d'opinió per saber que és el que la gent vol, tampoc seria això potser el sistema adient per fer-ho, tot i que, fins ara, ningú ha demanat a ningú mai, ni cap Govern ni cap Consell General, quines televisions estrangeres havien d'entrar a Andorra i, en canvi, han entrat totes i no sé si han entrat amb un criteri d'equilibri perquè no hi ha estat sempre aquest equilibri; se n'ha creat de noves; n'hi havien tres franceses des de l'origen i no tantes d'espanyoles i cap de catalana, per tant, no hi havia equilibri.

Llavors, a partir d'ara què passa? Què les opcions són molt variades -segur- però no tan difícils de destriar. Hi han opcions culturals franceses molt bones, com M6 i Arte, que són emissores que arriben per satèl·lit i que, a les persones realment interessades en tenir-les, els hi és molt fàcil de tenir-les; no costa el que costava fa uns quants anys una parabòlica i, a més a més, arriben amb una qualitat perfecta a qualsevol llar i molta gent les té.

Llavors, quan es va decidir i vam demanar al Consell General l'aprovació dels crèdits extraordinaris per donar tres canals més, la primera intenció era sobretot separar, naturalment, el Canal 33 de la Televisió Andorrana; aquesta era la finalitat primera i de fet inicialment única. Inicialment única perquè, en el programa de legislatura de Govern, es va dir que s'havia d'anar cap al cable generalitzat a nivell de país. I, cap aquí s'ha d'anar i s'hi està anant pels treballs previstos. El que passa és que -en referència al cable- l'STA, que són els tècnics i que és l'organisme que coneix aquest tema i que assumeix la Televisió Andorrana des de fa temps, ens va informar degudament de quin era el present del tema cable - fa un any i mig o fa dos anys- i quin era el futur. El futur del tema cable, fa un any i mig o fa dos anys, era molt imprevisible i era molt més preferible -segons se'ns va dir i, a més, ho vam confrontar amb d'altres opinions- prendre's un temps d'espera abans de prendre una decisió definitiva, perquè hi ha el tema de les plataformes

digitals -que no sé el que és, però ho intueixo- que requerien una mica de prudència alhora de començar a fer qualsevol cosa.

Però el que no podia esperar era separar el Canal 33 de la Televisió Andorrana. Quan es va fer això, se'ns va dir des de STA que amb poca despesa més es podien fer dos canals més, no un; és a dir, fer-ne dos; posar dos canals nous hagués estat quasi tan car com tres i per això aquí es va demanar de permetre que se'n poses tres i se'ns va autoritzar a fer la despesa i aquí estem.

S'ha decidit un d'aquests canals suplementaris; s'està fent aquests dies l'adaptació del Canal 33 per la separació de la Televisió Andorrana. Amb dificultats, segons les zones, com és obvi i com hi ha hagut sempre. I són dificultats que no pot resoldre el Govern, que les estan resolent els tècnics d'una manera -com he dit abans- esforçada, molt esforçada.

A partir d'aquí, la decisió futura sobre el cable vindrà en el moment que el parlament i el Govern que hi hagi pugui prendre aquesta decisió en la forma adequada, i el que sí que s'ha comprovat és que, per exemple, des de fa temps hi ha un plec de firmes al Govern que han arribat demanant la instal·lació d'Antena 3 i de Canal Plus; no ha arribat cap plec més de firmes, solament aquest demanant això; però té el valor que té, no té un valor d'enquesta, ni hem fet una enquesta d'opinió i repeteixo tampoc seria el que convé; segurament, la majoria -tots hi estem d'acord- fàcilment es pronunciaria sobre el que hem fet sobre Antena 3 i probablement sobre Canal Plus.

Pel que fa al Canal Plus, que és l'altra opció possible entre altres, hi ha una possibilitat que s'està estudiant i és que Canal Plus França i Espanya amb el mateix descodificador puguin arribar molt aviat a ésser rebudes a la mateixa casa fent servir els enllaços hertzians; és a dir, no a base d'un abonament com amb tots els canals que a França reben que són quatre -em sembla- i a Espanya uns altres cinc o sis. Hi hauria la possibilitat que amb el mateix xip, amb el mateix aparell, es pogués tenir a casa l'última cadena, la desena que queda per adjudicar de Canal Plus alhora francesa i espanyola en un futur immediat. La decisió no ha estat presa; no crec que s'hagi d'excloure que es pugui arribar a un resultat amb Canal Plus espanyol, de moment -per la qual ja hi ha molta demanda com tots sabem i per raons òbvies- i aquesta solució permetria que Canal Plus, com que és un canal que

s'estableix de pagament allà on s'instal·la i només pot fer-ho així perquè té uns drets d'autor a pagar, pagaria una part de la inversió. La part de la inversió que correspondria a aquest canal si s'arribés a concretar aquesta opció. I, si s'arribés a concretar aquesta opció es faria de tal manera que l'STA podria ser la distribuïdora de Canal Plus a Andorra amb la qual cosa els ingressos de l'STA podrien ser substancialment millorats en aquest aspecte.

Tot això s'està estudiant; aquesta desena cadena no s'atribuirà d'immediat; s'està treballant sobre el tema i, evidentment és molt important, és a dir, és un tema molt important pels ciutadans; pels ciutadans és important la televisió.

També voldria destacar un aspecte: Andorra no pot ser un oasis amb televisió, no ho ha volgut ser mai. A Andorra tenim uns visitants, majoritàriament del sud, que quan venen a Andorra no els hi convé i no va bé que es trobin aïllats ja que és molt a prop del seu país. Què a Andorra no arribin a veure algunes cadenes que veuen a casa seva és un *mal plus*, és a dir, és un punt negatiu pel turisme andorrà. Jo crec que no estaria de més que la demanda majoritària dels països veïns sigui atesa a Andorra i això sense menystenir de cap manera l'equilibri; perquè si haguéssim de mantenir l'equilibri, realment hauríem de tenir com a mínim quatre o cinc cadenes en català i menys cadenes en francès i menys cadenes en castellà.

De moment, és tal com és i em fa l'efecte que el Govern n'assumeix la responsabilitat d'atribuir a Antena 3 un dels canals i, en un futur immediat, el que falta es decidirà en el moment en què haguem acabat de fer totes les consultes i els estudis tècnics oportuns.

De moment és tot.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha rèplica? Sí?...

Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, una mica la intenció d'aquesta breu resposta que volia fer ara, era resituar el debat on toca. Estem parlant d'una decisió del Govern i, per tant, d'estat i quan estem parlant d'equilibri estem parlant d'equilibri d'estats en referència a l'Estat francès i l'Estat espanyol en un primer temps; no li faré la història perquè jo no he vist tots els canals al mateix moment que els ha vist vostè anar-se estenent però és evident que els tres canals francesos fa molts més anys que existeixen que els espanyols que hem conegut i que el procés de privatització va arribar molt més tard a Espanya i ja no parlem de la televisió institucional catalana. I, per tant, aquest equilibri inicial que vostè diu o desequilibri inicial és un desequilibri *de facto* i no d'una voluntat pròpia d'estat.

En tot cas, el que jo no voldria ara és que es creés un desequilibri per voluntat pròpia de l'Estat andorrà, expressada pel Govern, benentès.

Vèiem que mereix molta més prudència, doncs, el desenvolupament del cable que la preparació dels requisits que hauran de conduir a l'Organització Mundial del Comerç, almenys és aquesta la sensació del balanç que n'hem tret de la seva intervenció.

I, també manifestar que en cap moment la nostra intervenció doncs no anava basada ni en plecs de firmes ni amb res d'aquest estil sinó en una visió d'estat. I, per tant, només era això, es tractava de resituar el debat en aquest camp.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, hi ha el Sr. Bartumeu primer. És que estem en temps de rèplica.

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

També molt breument. Ho ha dit ja el Sr. Gilbert Saboya, però, és clar, jo el que no puc acceptar, a part de quan van arribar uns canals o uns altres, per a mi l'argument no val perquè aquí estem parlant d'un tema d'estat que és des de la Constitució i des de la Constitució aquest principi de bon veïnatge i això que sembla que s'ha condicionat tant amb d'altres qüestions, també s'ha de mantenir en un tema que pot ser tant poc important com aquest.

El fet de que el qui vulgui pugui rebre per satèl·lit les cadenes culturals, especialment, Arte, no crec que sigui -amb tots els respectes per la seva opinió- un argument determinant; jo crec que l'argument determinant és l'altre; actualment, estem com estem; ja li admeto aquestes sumes i restes i, per tant, si ara posem Antena 3 -que aquí em sembla que ningú li discuteix- doncs ja hem empatat tres a tres, doncs deixem l'empat i si vostè creu que ha de canviar l'empat doncs aquest és un tema que s'ha de discutir més enllà dels estudis que pugui fer l'STA i que poden ésser interessants segurament, però que en el cas que a nosaltres ens afecta, el mandat que havíem donat i que mantenim era posar el Canal 33 sol i equilibrar; aleshores, el Govern ja ho ha fet o vostè ho ha fet. Si després, havent-se equilibrat, es desequilibrés -segons el nostre criteri- això tindria una consideració política a valorar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

La qüestió sembla ser aquest equilibri però aquí jo continuo pensant que es tracta d'un equilibri de cultura i no de nacionalitats em fa l'efecte. I, aquí també s'ha de dir, a més a més, que des del punt de vista de país i de població del país, la que està amb inferioritat avui dia és

l'espanyola perquè la segona cadena espanyola emet molt en català, afortunadament per a nosaltres, per Andorra; perquè és una part d'emissora que són les dues catalanes més la segona espanyola que emet moltes hores en català també, això no passa per l'altre costat malauradament per raons òbvies (de model d'estat i de moltes coses).

A partir d'aquí, sí que es va permetre aquesta instal·lació dels tres canals suplementaris; sobretot amb la finalitat primera, però també s'ha de tenir en compte que hi ha hagut això, la privatització de TFl a França, i ara hi haurà una privada espanyola que serà l'Antena 3, junt amb les públiques espanyoles i la decisió sobre l'últim canal, Ja he dit que hi ha aquesta possibilitat que no es trenqui cap desequilibri si s'adoptés el Canal Plus. Si no l'haguéssim d'adoptar, i deixar aquesta última cadena sense atribuir, és igual perquè en qualsevol cas hi haurà un desequilibri: si la posem en francès hi haurà un desequilibri -sigui quin sigui; si la posem de Canal Plus espanyol hi haurà un desequilibri també segur això sí. Però si no la posem la deixarem sense utilitzar i la responsabilitat de tenir la instal·lació feta i no poder generalitzar, per exemple, el Canal Plus -que també és cultural, que no solament hi ha futbol- a Andorra, doncs, no sé si la prendrà aquest Govern. Jo no la voldria prendre; jo crec que ja que tenim una instal·lació feta, hi ha una demanda popular de que es rebin aquests canals, valdria la pena que es rebés si més no per evitar el que passa -molt amablement si ho volen comprovar- quan hi ha un partit del Barça i a les 11 de la nit anant a la parròquia dels meus companys de Sant Julià; quan es puja cap aquí a Andorra, hi ha una cua que sembla el diumenge a la tarda. I és així, sembla que tornem als temps en què la televisió espanyola arribava a Arcavell i des de La Seu anàvem a veure els partits, llavors del Real Madrid, lamentablement pels que érem del Barça i, en canvi, ara hi ha això, hi ha aquestes processons que també tenen la seva importància quan una parròquia s'ha posat a instal·lar el cable abans que ho hagi pogut fer l'estat. Cosa que crec que s'haurà d'avançar i avançarem, Sr. Saboya, tant com puguem en aquest tema sempre que tècnicament se'ns digui que el moment és bo per prendre una opció, és a dir, per prendre una opció que no sigui una despesa que després sigui mal feta.

D'alguna manera he de dir i he de confessar que el que es fa -i perdoni Sr. Síndic ja que m'estic allargant massa- per instal·lar canals hertzians avui dia sembla que anem una mica contra el temps, la veritat és aquesta. Però

hi havia una urgència que era separar el Canal 33 de la Televisió Andorrana tot i que això en un període de temps no gaire llarg pot quedar obsolet, així mateix. I, a més a més, amb millors condicions tècniques si es pot prescindir d'aquests 100 i tants milions de pessetes que ens costa el manteniment dels repetidors hertzians cada any.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Breument. No miri Sr. Forné m'acabo d'adonar que ens hem equivocat de debat. Nosaltres intentàvem parlar-li d'una qüestió d'estat vostè ara m'ha dit on se situa el problema. Hi ha una pressió popular i, com que vostè ja fa dies que està en pre-campanya electoral, jo ara entenc moltes de les coses que ara passen.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Enric Dolsa.

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

Gràcies.

Pensava que no em tocava.

Bé, jo primerament faré el contrari del que han fet els nostres companys. I, és felicitar el Govern per la seva celeritat al posar un canal més.

Després, jo penso que parlar avui encara de cultures a la televisió, doncs, per a mi és difícil; si tinguéssim dos canals més catalans ho entendria, dos canals més catalans no hi són. El que hem de procurar és que la televisió andorrana avanci.

I després, penso que les ironies que ens han fet aquí anteriorment i, al respecte, jo voldria recordar que l'any 91 molts estàvem en aquest Consell i un Govern va decidir de posar el Canal 33 i penso que ho va decidir, diria, que molt bé -no estic criticant ni molt menys-

però, es va emprar exactament la mateixa manera que s'ha emprat avui i va decidir aquell Govern igual que ha decidit aquest avui.

Aleshores, penso que, a més a més, la televisió es mesura en termes comercials i penso que Antena 3, avui en dia, a nivell econòmic, penso que està a dalt de tot i penso que, a nivell d'audiència, també està a dalt de tot i llavors la televisió es mesura per l'índex d'audiència i no es mesura pel seu contingut de difusió cultural.

Per tant -tal com he dit abans- l'únic que em resta és felicitar i si, a més a més, arriba el Canal Plus, per a mi benvingut sigui.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vist que no era una pregunta, ...

S'aixeca la sessió.

(Se sent dir al Sr. Dolsa: perdó...)

(Són les 20h10)